

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- * Neuvoston asetus (EY) N:o 237/2001, annettu 22 päivänä joulukuuta 2000, tiettyjen EHTY-terästuotteiden viennistä Romaniasta yhteisöön 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 välisenä aikana (kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamisen jatkaminen) 1
- * Neuvoston asetus (EY) N:o 238/2001, annettu 22 päivänä joulukuuta 2000, tiettyjen EHTY- ja EY-terästuotteiden viennistä Slovakian tasavallasta yhteisöön 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 välisenä aikana (kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamisen jatkaminen) 2
- * Neuvoston asetus (EY) N:o 239/2001, annettu 22 päivänä joulukuuta 2000, tiettyjen EHTY- ja EY-terästuotteiden viennistä Tšekin tasavallasta yhteisöön 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 välisenä aikana (kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamisen jatkaminen) 3
- Komission asetus (EY) N:o 240/2001, annettu 5 päivänä helmikuuta 2001, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 4
- Komission asetus (EY) N:o 241/2001, annettu 5 päivänä helmikuuta 2001, viljan toimitamisesta elintarvikeapuna 6
- Komission asetus (EY) N:o 242/2001, annettu 5 päivänä helmikuuta 2001, pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta Belgian interventioelimen hallussaan pitämän 113 000 tavallisen vehnätonnin jälleenmyymiseksi sisämarkkinoilla 9
- Komission asetus (EY) N:o 243/2001, annettu 2 päivänä helmikuuta 2001, tarjouskilpailujen avaamisesta viinivalmistuksesta peräisin olevan alkoholin myymiseksi yksinomaan polttoainealan käyttöön kolmansissa maissa 10
- * Komission päätös N:o 244/2001/EHTY, annettu 5 päivänä helmikuuta 2001, Venäjän federaatiosta tuotavia tiettyjä terästuotteita koskevien tiettyjen rajoitusten hallinnosta tehdyn päätöksen N:o 2136/97/EHTY muuttamisesta 16
- * Komission asetus (EY) N:o 245/2001, annettu 5 päivänä helmikuuta 2001, kuiduntuotantoon tarkoitetun pellavan ja hampun yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1673/2000 yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 18

Komission asetus (EY) N:o 246/2001, annettu 5 päivänä helmikuuta 2001, neilikoiden ja ruusujen yhteisön tuottaja- ja tuontihintojen vahvistamisesta tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuontijärjestelmän soveltamiseksi	28
Komission asetus (EY) N:o 247/2001, annettu 5 päivänä helmikuuta 2001, Israelista peräisin olevien isokukkaisten neilikoiden (vakiotyyppi) tuonnin etuustullin uudelleen käyttöön ottamisesta	30
Komission asetus (EY) N:o 248/2001, annettu 5 päivänä helmikuuta 2001, Israelista peräisin olevien pienikukkaisten ruusujen tuonnin etuustullin uudelleen käyttöön ottamisesta	32
* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/1/EY, annettu 22 päivänä tammikuuta 2001, moottoriajoneuvojen päästöjen aiheuttaman ilman pilaantumisen estämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan neuvoston direktiivin 70/220/ETY muuttamisesta	34

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Neuvosto

2001/92/EY:

- * EU—Romania-assosiaationeuvoston päätös N:o 1/2001, tehty 4 päivänä tammikuuta 2001, assosiaationeuvoston päätöksellä N:o 3/97 käyttöön otetun kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamisen jatkamisesta 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2001

36

2001/93/EY:

- * EU—Tšekin tasavalta-assosiaationeuvoston päätös N:o 1/2001, tehty 5 päivänä tammikuuta 2001, assosiaationeuvoston päätöksellä N:o 3/97 käyttöön otetun kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamisen jatkamisesta 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2001

37

2001/94/EY:

- * EU—Slovakia-assosiaationeuvoston päätös N:o 1/2001, tehty 18 päivänä tammikuuta 2001, assosiaationeuvoston päätöksellä N:o 3/97 käyttöön otetun kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamisen jatkamisesta 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2001

38

Komissio

2001/95/EY:

- * Komission päätös, tehty 20 päivänä syyskuuta 2000, tukiohjelmasta, jonka Italia aikoo toteuttaa EMOTR:n ohjausosaston menoja ja muita kiireellisiä toimenpiteitä koskevan 4 päivänä helmikuuta 1998 annetun Sardinian aluelain 14 artiklan mukaisesti (tiedoksiannettu numerolla K(2000) 2753)

39

2001/96/EY:

- * Komission päätös, tehty 18 päivänä tammikuuta 2001, tiettyjen suu- ja sorkkataudin torjumista koskevien varautumissuunnitelmien hyväksymisestä tehdyn päätöksen 93/455/ETY muuttamisesta toisen kerran ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 120)

52

2001/97/EY:

- * Komission päätös, tehty 23 päivänä tammikuuta 2001, konjakin kauppaa Brasiiliassa koskevien toimenpiteiden tutkimusmenettelyn päättämisestä (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 129)

53

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 237/2001,
annettu 22 päivänä joulukuuta 2000,****tiettyjen EHTY-terästuotteiden viennistä Romaniasta yhteisöön 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 välisenä aikana (kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamisen jatkaminen)**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan,

1 artikla

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

Asetuksen (EY) N:o 84/98 soveltamista jatketaan 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 väliseksi ajaksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Romanian assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/2001 säännösten mukaisesti.

sekä katsoo seuraavaa:

2 artikla(1) Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Romanian assosiaatiosta tehty Eurooppa-sopimus⁽¹⁾ tuli voimaan 1 päivänä helmikuuta 1995.

Tämän vuoksi muutetaan asetus (EY) N:o 84/98 seuraavasti:

(2) Sopimuspuolet päättivät assosiaationeuvoston päätöksellä N:o 1/2001⁽²⁾ jatkaa assosiaationeuvoston päätöksellä N:o 3/97⁽³⁾ käyttöön otetun kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamista 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2001.

Johdanto-osassa ja 1 artiklan 1 ja 4 kohdassa olevat viittaukset 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2000 väliseen ajanjaksoon korvataan viittauksilla 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 väliseen ajanjaksoon.

3 artikla(3) Tämän vuoksi on tarpeen jatkaa tiettyjen EHTY-terästuotteiden viennistä Romaniasta yhteisöön 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2000 välisenä aikana (kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamisen jatkaminen) 19 päivänä joulukuuta 1997 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 84/98⁽⁴⁾ käyttöön otettujen yhteisön soveltamissäännösten soveltamista,Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 2000.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. PIERRET

⁽¹⁾ EYVL L 357, 31.12.1994, s. 2.⁽²⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 36.⁽³⁾ EYVL L 13, 19.1.1998, s. 57, päätös sellaisena kuin se on muutettuna assosiaationeuvoston päätöksellä N:o 5/98 (EYVL L 19, 26.1.1999, s. 9).⁽⁴⁾ EYVL L 13, 19.1.1998, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 542/2000 (EYVL L 67, 15.3.2000, s. 2).

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 238/2001,**annettu 22 päivänä joulukuuta 2000,****tiettyjen EHTY- ja EY-terästuotteiden viennistä Slovakian tasavallasta yhteisöön 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 välisenä aikana (kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamisen jatkaminen)**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Slovakian tasavallan assosiaatiosta tehty Eurooppa-sopimus ⁽¹⁾ tuli voimaan 1 päivänä helmikuuta 1995.
- (2) Sopimuspuolet päättivät assosiaationeuvoston päätöksellä N:o 1/2001 ⁽²⁾ jatkaa assosiaationeuvoston päätöksellä N:o 3/97 ⁽³⁾ käyttöön otetun kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamista 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2001.
- (3) Tämän vuoksi on tarpeen jatkaa tiettyjen EHTY- ja EY-terästuotteiden viennistä Slovakian tasavallasta yhteisöön 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2000 välisenä aikana (kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamisen jatkaminen) 19 päivänä joulukuuta 1997 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 85/98 ⁽⁴⁾ käyttöön otettujen yhteisön soveltamissäännösten soveltamista,

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 2000.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 85/98 soveltamista jatketaan 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 väliseksi ajaksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Slovakian tasavallan assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/2001 säännösten mukaisesti.

2 artikla

Tämän vuoksi muutetaan asetus (EY) N:o 85/98 seuraavasti:

Johdanto-osassa ja 1 artiklan 1 ja 4 kohdassa olevat viittaukset 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2000 väliseen ajanjaksoon korvataan viittauksilla 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 väliseen ajanjaksoon.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2001.

*Neuvoston puolesta**Puheenjohtaja*

C. PIERRET

⁽¹⁾ EYVL L 359, 31.12.1994, s. 2.

⁽²⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 38.

⁽³⁾ EYVL L 13, 19.1.1998, s. 71, päätös sellaisena kuin se on muutettuna assosiaationeuvoston päätöksellä N:o 1/1999 (EYVL L 36, 10.2.1999, s. 18).

⁽⁴⁾ EYVL L 13, 19.1.1998, s. 15, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 543/2000 (EYVL L 67, 15.3.2000, s. 3).

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 239/2001,**annettu 22 päivänä joulukuuta 2000,****tiettyjen EHTY- ja EY-terästuotteiden viennistä Tšekin tasavallasta yhteisöön 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 välisenä aikana (kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamisen jatkaminen)**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Tšekin tasavallan assosiaatiosta tehty Eurooppa-sopimus⁽¹⁾ tuli voimaan 1 päivänä helmikuuta 1995.
- (2) Sopimuspuolet päättivät assosiaationeuvoston päätöksellä N:o 1/2001⁽²⁾ jatkaa assosiaationeuvoston päätöksellä N:o 3/97⁽³⁾, käyttöön otetun kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamista 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2001.
- (3) Tämän vuoksi on tarpeen jatkaa tiettyjen EHTY- ja EY-terästuotteiden viennistä Tšekin tasavallasta yhteisöön 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2000 välisenä aikana (kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamisen jatkaminen) 19 päivänä joulukuuta 1997 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 87/98⁽⁴⁾, käyttöön otettujen yhteisön soveltamissäännösten soveltamista,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 87/98 soveltamista jatketaan 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 väliseksi ajaksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Tšekin tasavallan assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/2001 säännösten mukaisesti.

2 artikla

Tämän vuoksi muutetaan asetus (EY) N:o 87/98 seuraavasti:

Johdanto-osassa ja 1 artiklan 1 ja 4 kohdassa olevat viittaukset 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2000 väliseen ajanjaksoon korvataan viittauksilla 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 väliseen ajanjaksoon.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 2000.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. PIERRET

⁽¹⁾ EYVL L 360, 31.12.1994, s. 2.

⁽²⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 37.

⁽³⁾ EYVL L 13, 19.1.1998, s. 99, päätös sellaisena kuin se on muutettuna assosiaationeuvoston päätöksellä N:o 7/98 (EYVL L 29, 3.2.1999, s. 26).

⁽⁴⁾ EYVL L 13, 19.1.1998, s. 43, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 567/2000 (EYVL L 69, 17.3.2000, s. 1).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 240/2001,
annettu 5 päivänä helmikuuta 2001,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitettujen tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä helmikuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä helmikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 5 päivänä helmikuuta 2001 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	91,8
	204	44,3
	999	68,0
0707 00 05	052	106,4
	624	196,9
	628	142,5
	999	148,6
0709 90 70	052	116,1
	204	60,0
	999	88,0
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	36,7
	204	49,8
	212	40,7
	624	71,9
	999	49,8
0805 20 10	204	94,9
	999	94,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	73,2
	204	105,1
	600	92,1
	624	81,3
	999	87,9
0805 30 10	052	60,4
	600	59,9
	999	60,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	400	84,6
	404	84,5
	720	116,4
	728	79,8
	999	91,3
0808 20 50	388	118,1
	400	99,5
	528	106,0
	999	107,9

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2032/2000 (EYVL L 243, 28.9.2000, s. 14) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 241/2001,
annettu 5 päivänä helmikuuta 2001,
viljan toimittamisesta elintarvikeapuna**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon elintarvikeapolitiikasta ja elintarvikeavun
hallinnasta sekä elintarviketurvaan liittyvistä erityisistä tukitoi-
mista 27 päivänä kesäkuuta 1996 annetun neuvoston
asetuksen (EY) N:o 1292/96 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 24 artiklan 1
kohdan b alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Edellä mainitussa asetuksessa vahvistetaan luettelo maista ja elimistä, joille voidaan toimittaa yhteisön tukea, ja määritetään yleiset perusteet elintarvikeavun kuljettamisesta fob-toimitusvaiheen jälkeen.
- (2) Useiden elintarvikeavun antamista koskevien päätösten johdosta komissio on myöntänyt tietyille vastaanottajille viljaa.
- (3) Nämä toimitukset olisi tehtävä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1292/96 mukaisesti yhteisön elintarvikeapuna toimitettavien tuotteiden liikkeelle saattamista koskevista yleisistä yksityiskohtaisista säännöistä 16 päivänä joului-

kuuta 1997 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2519/97 ⁽²⁾ annettujen sääntöjen mukaan. On tarpeen tarkentaa erityisesti toimittamista koskevat määräajat ja ehdot siitä aiheutuneiden kustannusten määrittämiseksi,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Yhteisössä saatetaan liikkeelle viljaa sen toimittamiseksi yhteisön elintarvikeapuna liitteessä osoitetuille vastaanottajille asetuksen (EY) N:o 2519/97 säännösten mukaisesti ja liitteessä luetelluin edellytyksin.

Tarjoajan katsotaan saaneen tietoonsa kaikki sovellettavat yleiset ja erityiset ehdot ja hyväksyneen ne. Mitään muita hänen tarjoukseensa sisältyviä ehtoja tai varauksia ei oteta huomioon.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä helmikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 166, 5.7.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 346, 17.12.1997, s. 23.

LIITE

ERÄ A

1. **Toimen N:o:** 27/00
2. **Edunsaaja** (2): World Food Programme (WFP), Via Cesare Giulio Viola 68, I-00148 Roma; p. (39-06) 6513 2988; f. 6513 2844/3; teleksi 626675 WFP I
3. **Edunsaajan edustaja:** vastaanottaja nimittää
4. **Määrämaa:** Guinea
5. **Hankittava tuote:** karkeat maissijauhot
6. **Kokonaismäärä (tonnia netto):** 4 500
7. **Erien lukumäärä:** 1
8. **Tuotteen ominaisuudet ja laatu** (3) (5): katso EYVL C 312, 31.10.2000, s. 1 (A.14)
9. **Pakkaaminen** (7): katso EYVL C 267, 13.9.1996, s. 1 (2.2 A 1.d, 2.d ja B.1)
10. **Etiketöinti ja pakkausmerkinnät** (6): katso EYVL C 114, 29.4.1991, s. 1 (II.B.3)
 - merkinnöissä käytettävä kieli: ranska
 - lisämerkinnät: —
11. **Tuotteen hankintatapa:** yhteisön markkinat
12. **Vahvistettu toimitusvaihe** (8): toimitettu purkusatamaan — purettu
13. **Vaihtoehtoinen toimitusvaihe:** toimitettu vapaasti laivaussatamaan — FOB ahdattuna
14. a) **Laivaussatama:** —
b) **Lastauspaikka:** —
15. **Purkaussatama:** Conakry
16. **Määräpaikka:**
 - välisatama tai -varasto: —
 - maakuljetusreitti: —
17. **Toimituskausi tai toimituksen määräaika vahvistettuun vaiheeseen:**
 - ensimmäinen määräaika: 22.4.2001
 - toinen määräaika: 6.5.2001
18. **Toimituskausi tai toimituksen vaihtoehtoisen vaiheen määräaika:**
 - ensimmäinen määräaika: 19.—31.3.2001
 - toinen määräaika: 2.—15.4.2001
19. **Tarjosten jättöaika kello 12:een mennessä (Brysselin aikaa):**
 - ensimmäinen määräaika: 20.2.2001
 - toinen määräaika: 6.3.2001
20. **Tarjousvakuuden määrä:** 5 euroa tonnia kohti
21. **Tarjosten ja tarjousvakuuksien lähetysosoite** (1): Bureau de l'aide alimentaire, Attn. Mr T. Vestergaard, Bâtiment Loi 130, bureau 7/46, Rue de la Loi / Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel; teleksi 25670 AGREC B; f. (32-2) 296 70 03 / 296 70 04 (ainoastaan)
22. **Vientituki** (4): 1.2.2001 sovellettava tuki, joka on vahvistettu komission asetuksella (EY) N:o 185/2001 (EYVL L 27, 30.1.2001, s. 24)

Viitteet:

- (¹) Lisätietoja: Torben Vestergaard p. (32-2) 299 30 50; f. (32-2) 296 20 05.
 - (²) Toimittajan on otettava yhteyttä vastaanottajaan mahdollisimman pian selvittääkseen, mitä kuljetusasiakirjoja tarvitaan.
 - (³) Toimittajan on annettava vastaanottajalle viralliselta laitokselta peräisin oleva todistus siitä, että kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevat ydinsäteilyä koskevat normit eivät ylitä toimitettavan tuotteen osalta. Radioaktiivisuustodistuksessa on oltava cesium-134- ja -137- ja jodi-131-taso.
 - (⁴) Komission asetusta (EY) N:o 259/98 (EYVL L 25, 31.1.1998, s. 39) sovelletaan vientitukeen. Edellä mainitun asetuksen 2 artiklassa tarkoitettu päivämäärä on tämän liitteen kohtaan 22 merkitty päivämäärä.
Tavaran toimittajaa pyydetään kiinnittämään huomiota mainitun asetuksen 4 artiklan 1 kohdan viimeiseen alakohtaan. Kopio todistuksesta on toimitettava heti vienti-ilmoituksen hyväksymisen jälkeen faksinumeroon (32-2) 296 20 05.
 - (⁵) Toimittaja toimittaa vastaanottajalle tai tämän edustajalle toimituksen yhteydessä asiakirjan:
— kasvien terveystodistus.
 - (⁶) Poiketen siitä, mitä *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* C 114, 29. huhtikuuta 1991 määrätään, II.A.3.c tai II.B.3.c kohdan teksti korvataan seuraavalla tekstillä: ”merkintä 'Euroopan yhteisö'”
 - (⁷) Sen varalta, että tavarat mahdollisesti säkitetään uudelleen, tarjouskilpailun voittajan on toimitettava 2 prosenttia ylimääräisiä tyhjiä säkkejä, jotka ovat samaa laatua kuin tavaraa sisältävät säkit ja joissa on merkinnän jälkeen suuraakkonen ”R”.
 - (⁸) Asetuksen (ETY) N:o 2519/97 14 artiklan 3 kohdan säännösten lisäksi vuokratut alukset eivät saa esiintyä missään neljästä viimeisimmästä neljännesvuosittaisesta pysäytettyjen alusten luettelosta, jota julkaistaan Pariisissa allekirjoitetun satamavaltioiden harjoittamaa tarkastustoimintaa koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan mukaisesti (neuvoston direktiivi 95/21/EY (EYVL L 157, 7.7.1995, s. 1)).
-

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 242/2001,
annettu 5 päivänä helmikuuta 2001,
pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta Belgian interventioelimen hallussaan pitämän 113 000 tavallisen vehnätonnin jälleenmyymiseksi sisämarkkinoilla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan,
sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (ETY) N:o 2131/93 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1630/2000 ⁽⁴⁾, vahvistetaan interventioelinten hallussaan pitämien viljojen myyntiin saattamisen menettelyt ja edellytykset.
- (2) Nykyisessä markkinatilanteessa on tarkoituksenmukaista avata pysyvä tarjouskilpailu Belgian interventioelimen hallussaan pitämän 113 000 tavallisen vehnätonnin jälleenmyymiseksi sisämarkkinoilla.
- (3) Viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Belgian interventioelimen on toteutettava asetuksessa (ETY) N:o 2131/93 vahvistetuilla edellytyksillä pysyvä tarjouskilpailu sen

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä helmikuuta 2001.

hallussa olevan 113 000 tavallisen vehnätonnin jälleenmyymiseksi sisämarkkinoilla.

2 artikla

1. Ensimmäisen osittaisen tarjouskilpailun tarjousten jättämisen määräajaksi vahvistetaan 26 päivä helmikuuta 2001.
2. Viimeisen osittaisen tarjouskilpailun tarjousten jättöaika päättyy 30 päivänä huhtikuuta 2001.
3. Tarjoukset on jätettävä Belgian interventioelimelle:

Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)
Rue de Trèves 82
B-1040 Bruxelles
Teleksi BIRB 24076, 65567
F. (32-2) 230 25 33/280 03 07.

3 artikla

Belgian interventioelimen on ilmoitettava komissiolle viimeistään tarjousten jättöajan päättymistä seuraavan viikon tiistaina eri myytyjen erien määrät ja keskimääräiset hinnat.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EYVL L 187, 26.7.2000, s. 24.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 243/2001,
annettu 2 päivänä helmikuuta 2001,
tarjouskilpailujen avaamisesta viinivalmistuksesta peräisin olevan alkoholin myymiseksi yksinomaan polttoainealan käyttöön kolmansissa maissa**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

1 artikla

ottaa huomioon viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999⁽¹⁾,

Järjestetään kolme tarjouskilpailua viinivalmistuksesta peräisin olevan alkoholin myymiseksi yksinomaan polttoainealan käyttöön kolmansissa maissa. Tarjouskilpailujen numerot ovat 292/2001 EY, 293/2001 EY ja 294/2001 EY, ja ne koskevat 250 000 hehtolitran kokonaismäärää. Alkoholi on peräisin asetuksen (ETY) N:o 822/87 35, 36 ja 39 artiklassa sekä asetuksen (EY) N:o 1493/1999 27 ja 28 artiklassa tarkoitetuista tislauksista, ja se on Ranskan, Espanjan ja Portugalin interventioelinten hallussa.

ottaa huomioon viinin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä markkinamekanismien osalta 25 päivänä heinäkuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1623/2000⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2786/2000⁽³⁾, ja erityisesti sen 86 artiklan,

Yksittäiset tarjouskilpailut 292/2001 EY ja 293/2001 EY koskevat kukin 100 000:ta hehtolitraa 100 tilavuusprosentin alkoholia, ja tarjouskilpailu 294/2001 EY koskee 50 000:ta hehtolitraa 100 tilavuusprosentin alkoholia.

sekä katsoo seuraavaa:

2 artikla

(1) Asetuksessa (EY) N:o 1623/2000 vahvistetaan muun muassa asetuksen (EY) N:o 1493/1999 27, 28 ja 30 artiklassa tarkoitetuilla tislauksilla saatujen, interventioelinten hallussaan pitämien alkoholivarastojen myyntiä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

Euroopan yhteisön ulkopuolelle vietäväksi tarkoitettu myytävä alkoholi on vietävä johonkin asetuksen (EY) N:o 1623/2000 86 artiklassa mainittuun kolmanteen maahan ja se on käytettävä kyseisen artiklan säännösten mukaisesti.

(2) Olisi järjestettävä tarjouskilpailuja viinivalmistuksesta peräisin olevan alkoholin viemiseksi asetuksen (EY) N:o 1623/2000 86 artiklassa esitettyihin kolmansiin maihin käytettäväksi yksinomaan polttoainealalla kolmansissa maissa, jotta yhteisön viinivalmistuksesta peräisin olevan alkoholin varastot pienentyisivät ja jotta taattaisiin kyseisessä artiklassa mainittujen kolmansien maiden tavaratoimituksen jatkuvuus. Jäsenvaltioiden varastoima viinivalmistuksesta peräisin oleva alkoholi muodostuu määristä, jotka on saatu viinikaupan yhteisestä järjestämisestä 16 päivänä maaliskuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 822/87⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1677/1999⁽⁵⁾, 35, 36 ja 39 artiklan sekä asetuksen (EY) N:o 1493/1999 27 ja 28 artiklan mukaisista tislauksista.

3 artikla

Tämän asetuksen liitteessä I esitetään asianomaisten sammion sijainti ja viitteet, kunkin sammion sisältämä alkoholimäärä, alkoholin alkoholipitoisuus ja ominaisuudet, eräät erityisedellytykset ja toimivaltainen komission yksikkö, jolle tarjoukset lähetetään.

(3) Maatalouden euromääräisestä valuuttajärjestelmästä 15 päivänä joulukuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2799/98⁽⁶⁾ voimaantulosta lähtien tarjoushinnat ja vakuudet on ilmoitettava ja maksut suoritettava euroina.

4 artikla

Myynti tapahtuu asetuksen (EY) N:o 1623/2000 87, 88, 89, 90, 91, 95, 96, 100, 101 ja 102 artiklan sekä asetuksen (EY) N:o 2799/98 2 artiklan mukaisesti.

(4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viinin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

5 artikla

Tarjousten vähimmäishinta on 7,5 euroa hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia tarjouskilpailussa 292/2001 EY ja 7,5 euroa hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia tarjouskilpailussa 293/2001 EY ja 7,5 euroa hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia tarjouskilpailussa 294/2001 EY.

⁽¹⁾ EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 194, 31.7.2000, s. 45.

⁽³⁾ EYVL L 323, 20.12.2000, s. 4.

⁽⁴⁾ EYVL L 84, 27.3.1987, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 199, 30.7.1999, s. 8.

⁽⁶⁾ EYVL L 349, 24.12.1998, s. 1.

6 artikla

1. Alkoholit on siirrettävä fyysisesti kunkin interventioelimen varastoista viimeistään 10 päivänä elokuuta 2001.
2. Tämän asetuksen 1 artiklassa tarkoitettussa tarjouskilpailussa kilpailutettu alkoholi on vietävä yhteisöstä viimeistään 10 päivänä syyskuuta 2001.

7 artikla

Jotta tarjous voitaisiin ottaa huomioon, sen on sisällettävä tämän asetuksen liitteessä II esitetyt sitoumukset ja asiakirjat ja oltava asetuksen (EY) N:o 1623/2000 88 ja 97 artiklan mukainen.

8 artikla

Näytteiden ottoa koskevat muodollisuudet on määriteltävä asetuksen (EY) N:o 1623/2000 91 ja 98 artiklassa.

9 artikla

Vientiä säädettyssä määräajassa koskeva vakuus on kolme euroa hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia.

10 artikla

Tämän asetuksen liitteessä III esitetään asetuksen (EY) N:o 1623/2000 91 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen komission yksiköt.

11 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 2 päivänä helmikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE I

TARJOUSKILPAILU 292/2001 EY ALKOHOLIN MYYMISEKSI YKSINOMAAN POLTTOAINEALAN KÄYTTÖÖN KOLMANSISSA MAISSA

I Myytävän alkoholin varastointipaikka, määrä ja ominaisuudet

Jäsenvaltio	Sijainti	Sammion numero	Määrä hehtolitroina 100 tilavuusprosentin alkoholia	Viittaus asetuksen (ETY) N:o 822/87 artiklaan	Alkoholityyppi
RANSKA	Onivins-Longuefuye	20	22 050	39	raaka + 92 %
	F-53200 Longuefuye	5	19 205	35	raaka + 92 %
	Onivins-Port La Nouvelle	8	11 500	35	raaka + 92 %
	Av. Adolphe Turrel BP 62 F-11210 Port-La-Nouvelle	1	47 245	35	raaka + 92 %
	Yhteensä		100 000		

Jokainen asianomainen voi ottaa yhteyttä kyseiseen interventioelimeen ja saada tämän edustajan myyntiin tarjoamasta alkoholista näytteitä maksamalla niistä kymmenen euroa litraa kohti.

II Alkoholin määräpaikka ja käyttötarkoitus

Myytävä alkoholi on tarkoitettu vietäväksi yhteisön ulkopuolelle. Se on tuotava johonkin asetuksen (EY) N:o 1623/2000 86 artiklassa mainittuun kolmanteen maahan, jossa siitä on poistettava vesi, jotta alkoholi voitaisiin käyttää yksinomaan polttoainealalla kolmansissa maissa.

Kansainvälisen valvontayrityksen on annettava alkoholin määräpaikkaan ja käyttötarkoitukseen liittyvät todisteet, jotka on toimitettava asianomaiselle interventioelimelle.

Tästä syntyvät kulut maksaa tarjouskilpailun voittaja.

III Tarjousten tekeminen

1. Tarjoukset on tehtävä 100 000 hehtolitrin määrästä alkoholia, joka ilmoitetaan hehtolitroina 100 tilavuusprosentin alkoholia.

Tarjouksia, jotka koskevat pienempiä määriä, ei hyväksytä.

2. Tarjoukset on

— lähetettävä kirjattuna kirjeenä Euroopan yhteisöjen komissiolle osoitteeseen Rue de la Loi / Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel, tai

— jätettävä osoitteessa Rue de la Loi / Wetstraat 130, B-1049 Bruxelles/Brussel sijaitsevan Euroopan yhteisöjen komission rakennuksen "Loi 130" vastaanottoon kello 11.00—12.00 tämän asetuksen 4 artiklassa tarkoitettuna päivänä.

3. Tarjoukset on toimitettava suljetussa ja sinetöidyssä kirjekuoressa, jonka päällä on merkintä "Tarjous — Käyttöön yksinomaan polttoainealalla kolmansissa maissa liittyvä tarjouskilpailu 292/2001 EY — Alkoholi, maatalouden PO/E/2 — Saa avata vain tarjouksia käsittelevän ryhmän kokouksessa" ja joka on toisessa, komissiolle osoitetussa kirjekuoressa.

4. Tarjousten on oltava komissiolle viimeistään 22 päivänä helmikuuta 2001 kello 12.00 (Brysselin aikaa).

5. Jokaisessa tarjouksessa on oltava tarjouksen tekijän nimi ja osoite sekä

a) viittaus tarjouskilpailuun 292/2001 EY, joka koskee alkoholin myymistä käytettäväksi yksinomaan polttoainealalla kolmansissa maissa;

b) tarjottu hinta euroina hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia;

c) kaikki asetuksen (EY) N:o 1623/2000 88 ja 97 artiklassa ja tämän asetuksen liitteessä II säädetyt sitoumukset, asiakirjat ja julistukset.

6. Jokaiseen tarjoukseen on liitettävä osallistumisvakuuden antamista koskeva todiste, jonka on myöntänyt seuraava interventioelin:

— ONIVINS-Libourne, Délégation nationale, 17 avenue de la Ballastière, boîte postale 231, F-33505 Libourne Cedex (p. (33-5) 57 55 20 00; teleksi 57 20 25; f. (33-5) 57 55 20 59).

Vakuuden määrä on 400 000 euroa.

TARJOUSKILPAILU 293/2001 EY ALKOHOLIN MYYMISEKSI YKSINOMAAN POLTTOAINEALAN KÄYTTÖÖN KOLMANSISSA MAISSA

I Myytävän alkoholin varastointipaikka, määrä ja ominaisuudet

Jäsenvaltio	Sijainti	Sammion numero	Määrä hehtolitroina 100 tilavuusprosentin alkoholia	Viittaus asetusten (ETY) N:o 822/87 ja (EY) N:o 1493/1999 artiklaan	Alkoholityyppi
Espanja	Tarancón	A-3	23 683	27 + 28	raaka
		A-3	768	35 + 36	raaka
		B-5	24 787	35 + 36	raaka
		A-6	22 296	35 + 36	raaka
		A-5	24 846	35 + 36	raaka
		B-4	3 620	35 + 36	raaka
	Yhteensä			100 000	

Jokainen asianomainen voi ottaa yhteyttä kyseiseen interventioelimeen ja saada tämän edustajan myyntiin tarjoamasta alkoholista näytteitä maksamalla niistä kymmenen euroa litraa kohti.

II Alkoholin määräpaikka ja käyttötarkoitus

Myytävä alkoholi on tarkoitettu vietäväksi yhteisön ulkopuolelle. Se on tuotava johonkin asetuksen (EY) N:o 1623/2000 86 artiklassa mainittuun kolmanteen maahan, jossa siitä on poistettava vesi, jotta alkoholi voitaisiin käyttää yksinomaan polttoainealalla kolmansissa maissa.

Kansainvälisen valvontayrityksen on annettava alkoholin määräpaikkaan ja käyttötarkoitukseen liittyvät todisteet, jotka on toimitettava asianomaiselle interventioelimelle.

Tästä syntyvät kulut maksaa tarjouskilpailun voittaja.

III Tarjousten jättäminen

1. Tarjoukset on tehtävä 100 000 hehtolitrin määrästä alkoholia, joka ilmoitetaan hehtolitroina 100 tilavuusprosentin alkoholia.

Tarjouksia, jotka koskevat pienempiä määriä, ei hyväksytä.

2. Tarjoukset on

- lähetettävä kirjattuna kirjeenä Euroopan yhteisöjen komissiolle osoitteeseen Rue de la Loi / Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel, tai
- jätettävä osoitteessa Rue de la Loi / Wetstraat 130, B-1049 Bruxelles/Brussel sijaitsevan Euroopan yhteisöjen komission rakennuksen "Loi 130" vastaanottoon kello 11.00—12.00 tämän asetuksen 4 artiklassa tarkoitettuna päivänä.

3. Tarjoukset on toimitettava suljetussa ja sinetöidyssä kirjekuoressa, jonka päällä on merkintä "Tarjous — käyttöön yksinomaan polttoainealalla kolmansissa maissa liittyvä tarjouskilpailu 293/2001 EY — Alkoholi, maatalouden PO/E/2 — Saa avata vain tarjouksia käsittelevän ryhmän kokouksessa" ja joka on toisessa, komissiolle osoitetussa kirjekuoressa.

4. Tarjousten on oltava komissiolla viimeistään 22 päivänä helmikuuta 2001 kello 12.00 (Brysselin aikaa).

5. Jokaisessa tarjouksessa on oltava tarjouksen tekijän nimi ja osoite sekä

- a) viittaus tarjouskilpailuun 293/2001 EY, joka koskee alkoholin myymistä käytettäväksi yksinomaan polttoainealalla kolmansissa maissa;
- b) tarjottu hinta euroina hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia;
- c) kaikki asetuksen (EY) N:o 1623/2000 88 ja 97 artiklassa ja tämän asetuksen liitteessä II säädetyt sitoumukset, asiakirjat ja julistukset.

6. Jokaiseen tarjoukseen on liitettävä osallistumisvakuuden antamista koskeva todiste, jonka on myöntänyt seuraava interventioelin:

- FEGA, Beneficencia 8, E-28004 Madrid (p. (34) 913 47 65 00; teleksi 23427 FEGA; f. (34) 915 21 98 32).

Vakuuden määrä on 400 000 euroa.

TARJOUSKILPAILU 294/2001 EY ALKOHOLIN MYYMISEKSI YKSINOMAAN POLTTOAINEALAN KÄYTTÖÖN KOLMANSISSA MAISSA

I Myytävän alkoholin varastointipaikka, määrä ja ominaisuudet

Jäsenvaltio	Sijainti	Sammion numero	Määrä hehtolitroina 100 tilavuusprosentin alkoholia	Viittaus asetuksen (ETY) N:o 822/87 artiklaan	Alkoholityyppi
PORTUGALI	Mealhada	M 2	5 725,42	35	raaka
		M 3	8 077,05	35	raaka
	Carregado	Inox 1	1 336,30	35	raaka
		Inox 2	1 317,54	35	raaka
		Inox 3	2 283,26	35	raaka
		Inox 4	4 661,70	35	raaka
		Inox 5	4 038,40	35	raaka
	Bombarral	Inox 147	22 560,33	35	raaka
		Yhteensä		50 000	

Jokainen asianomainen voi ottaa yhteyttä kyseiseen interventioelimeen ja saada tämän edustajan myyntiin tarjoamasta alkoholista näytteitä maksamalla niistä kymmenen euroa litraa kohti.

II Alkoholin määräpaikka ja käyttötarkoitus

Myytävä alkoholi on tarkoitettu vietäväksi yhteisön ulkopuolelle. Se on tuotava johonkin asetuksen (EY) N:o 1623/2000 86 artiklassa mainittuun kolmanteen maahan, jossa siitä on poistettava vesi, jotta alkoholi voitaisiin käyttää yksinomaan polttoainealalla kolmansissa maissa.

Kansainvälisen valvontayrityksen on annettava alkoholin määräpaikkaan ja käyttötarkoitukseen liittyvät todisteet, jotka on toimitettava asianomaiselle interventioelimelle.

Tästä syntyvät kulut maksaa tarjouskilpailun voittaja.

III Tarjousten jättäminen

1. Tarjoukset on tehtävä 50 000 hehtolitrin määrästä alkoholia, joka ilmoitetaan hehtolitroina 100 tilavuusprosentin alkoholia.

Tarjouksia, jotka koskevat pienempiä määriä, ei hyväksytä.

2. Tarjoukset on

— lähetettävä kirjattuna kirjeenä Euroopan yhteisöjen komissiolle osoitteeseen rue de la Loi / Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel, tai

— jätettävä osoitteessa Rue de la Loi / Wetstraat 130, B-1049 Bruxelles/Brussel sijaitsevan Euroopan yhteisöjen komission rakennuksen "Loi 130" vastaanottoon kello 11.00—12.00 tämän asetuksen 4 artiklassa tarkoitettuna päivänä.

3. Tarjoukset on toimitettava suljetussa ja sinetöidyssä kirjekuoressa, jonka päällä on merkintä "Tarjous — käyttöön yksinomaan polttoaineella kolmansissa maissa liittyvä tarjouskilpailu 294/2001 EY — Alkoholi, maatalouden PO/E/2 — Saa avata vain tarjouksia käsittelevän ryhmän kokouksessa" ja joka on toisessa, komissiolle osoitetussa kirjekuoressa.

4. Tarjousten on oltava komissiolla viimeistään 22 päivänä helmikuuta 2001 kello 12.00 (Brysselin aikaa).

5. Jokaisessa tarjouksessa on oltava tarjouksen tekijän nimi ja osoite sekä

a) viittaus tarjouskilpailuun 294/2001 EY, joka koskee alkoholin myymistä käytettäväksi yksinomaan polttoainealalla kolmansissa maissa;

b) tarjottu hinta euroina hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia;

c) kaikki asetuksen (EY) N:o 1623/2000 88 ja 97 artiklassa ja tämän asetuksen liitteessä II säädetyt sitoumukset, asiakirjat ja julistukset.

6. Jokaiseen tarjoukseen on liitettävä osallistumisvakuuden antamista koskeva todiste, jonka on myöntänyt seuraava interventioelin:

— IVV R. Mouzinho da Silveira, 5, P-1200 Lisboa (p. (351) 213 56 33 21; teleksi 18508 IVV P; f. 213 52 08 76).

Vakuuden määrä on 200 000 euroa.

LIITE II

Luettelo sitoumuksista ja asiakirjoista, jotka tarjouksen tekijän on toimitettava tarjousta jättäessään:

- 1) Todiste siitä, että osallistumisvakuus on annettu kullekin interventioelimelle.
- 2) Ilmoitus paikasta, jossa alkoholi on tarkoitus lopullisesti käyttää, ja tarjouksen tekijän sitoumus noudattaa kyseistä määräpaikkaa.
- 3) Tämän asetuksen voimaantulon jälkeen saadut todisteet siitä, että tarjouksen tekijällä on jossakin asetuksen (EY) N:o 1623/2000 86 artiklassa mainitussa kolmannessa maassa sitovia velvoitteita polttoainealan toimijaan nähden. Toimijan on sitouduttava poistamaan vesi tarjouskilpailutetusta alkoholista jossain kyseisistä maista ja viemään se käytettäväksi polttoainealalla.
- 4) Tarjouksessa on lisäksi oltava tarjouksen tekijän nimi ja osoite, viittaus tarjouskilpailuilmoitukseen, ehdotettu hinta euroina hehtolitralta 100 tilavuusprosentin alkoholia.
- 5) Tarjouksen tekijän sitoumus noudattaa kyseistä tarjouskilpailua koskevia säännöksiä.
- 6) Tarjouksen tekijän ilmoitus, jolla hän luopuu kaikista hänelle mahdollisesti luovutetun alkoholin laatuun tai ominaispiirteisiin liittyvistä vaatimuksista, suostuu kaikkeen alkoholin käyttöä ja määräpaikkaa koskevaan valvontaan, suostuu esittämään todisteet siitä, että alkoholi käytetään tässä tarjouskilpailuilmoituksessa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

LIITE III

Ainoastaan seuraaviin numeroihin Brysselissä voidaan ottaa yhteyttä:

Maatalouden pääosasto/E/2 (Maurizio Chiappone / Angelo Innamorati):

— teleksi 22037 AGREC B,
 22070 AGREC B (kreikkalainen kirjaimisto)

— faksi (32-2) 295 92 52.

KOMISSION PÄÄTÖS N:o 244/2001/EHTY,**tehty 5 päivänä helmikuuta 2001,****Venäjän federaatiosta tuotavia tiettyjä terästuotteita koskevien tiettyjen rajoitusten hallinnosta tehdyn päätöksen N:o 2136/97/EHTY muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamisso-
pimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan ensimmäisen kohdan,

on kuullut neuvoo-antavaa komiteaa ja saanut neuvoston yksi-
mielisen puoltavan lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Venäjän federaatiosta tuotavia tiettyjä terästuotteita koskevien tiettyjen rajoitusten hallinnosta 12 päivänä syyskuuta 1997 tehdyllä komission päätöksellä N:o 2136/97/EHTY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä N:o 659/2000/EHTY⁽²⁾, pannaan yhteisön lainsäädännöstä täytäntöön Euroopan hiili- ja teräsyhteisön ja Venäjän federaation välillä tiettyjen terästuotteiden kaupasta tehdyn sopimuksen⁽³⁾, jäljempänä 'terässopimus', määräykset. Tämä sopimus on osa yleisempää kumppanuus- ja yhteistyösopimusta kumppanuuden perustamisesta Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Venäjän federaation kesken, jäljempänä 'kumppanuus- ja yhteistyösopimus'⁽⁴⁾, kuten asiasta määrätään viimeksi mainitun sopimuksen 21 artiklassa.
- (2) Terässopimukseen on liitetty useita julistuksia, jotka ovat sen erottamaton osa. Erityisesti julistuksessa nro 3 määrätään, että sopimuksen yhteydessä sopimuspuolet sopivat siitä, että ne eivät sovelle toisen sopimuspuolen suhteen määrällisiä rajoituksia, tulleja, maksuja tai muita samankaltaisia toimenpiteitä yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 7204 kuuluvien rautaperäisten jätteiden ja romun vientiin.
- (3) Viimeksi mainitun sopimuksen riitojen ratkaisuun ja kaupallisiin seuraamuksiin liittyviä menettelyjä voidaan näin ollen soveltaa terässopimuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla. Kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen 107 artiklan 2 kohdassa säädetään muun muassa, että "jos jompikumpi sopimuspuoli katsoo, että toinen sopimuspuoli ei täytä tästä sopimuksesta johtuvia velvollisuuksiaan, se voi toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä. Ennen näiden toimenpiteiden toteuttamista, lukuun ottamatta erityisen kiireellisiä tapauksia, sen on annettava yhteistyöneuvostolle kaikki asiaa koskevat tiedot tilan-

teen perusteellista tarkastelua varten molemmin puolin hyväksyttävissä olevan ratkaisun saavuttamiseksi".

- (4) Venäjän federaation hallitus antoi 16 päivänä huhtikuuta 1999 säädöksen⁽⁵⁾, jolla otettiin käyttöön kuudeksi kuukaudeksi 15 prosentin tulli (yhdessä 15 euroa tonnilta vähimmäismäärän kanssa) rauta- ja teräspäisten jätteiden ja romun viennissä. Kyseisellä säädöksellä pyritään estämään teräksen tuotannossa tarvittavien raaka-aineiden väärinkäyttö ja ylläpitämään kotimaisten teräksen tuotantolaitosten toiminnan vähimmäistaso. Venäjän federaation hallitus jatkoi 28 päivänä lokakuuta 1999⁽⁶⁾ rauta- ja teräspäisten jätteiden ja romun viennissä kannettavan tullin käyttöönotosta annetun säädöksen voimassaoloa uudella kuuden kuukauden jaksolla.
- (5) Edellä mainituilla säädöksillä pyritään rajoittamaan asianomaisten tuotteiden vientiä Venäjän federaatiosta, mistä syystä ne aiheuttavat välillisesti vahinkoa yhteisön terästeollisuudelle.
- (6) Terässopimuksella ja kumppanuus- ja yhteistyösopimuksella perustetuissa eri elimissä yhteisö on virallisesti useita kertoja kiinnittänyt Venäjän viranomaisten huomiota tämän säädöksen ja terässopimuksen määräysten ristiriitaisuuteen ja vaatinut Venäjän rautaperäisten jätteiden ja rotuun viennistä kannettavien verojen välitöntä poistamista.
- (7) Koska mikään näistä neuvotteluista ei ole johtanut sopimuspuolten hyväksymään ratkaisuun, yhteisö pitää asianmukaisia kauan vastatoimia välttämättöminä niin kauan kuin Venäjän federaatio pitää voimassa tätä terässopimuksen määräysten vastaista pysyvää toimenpidettä. Kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen 107 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti yhteisö on vuoden 2000 osalta alentanut Venäjän federaation alkuperää olevien eräiden terästuotteiden⁽⁷⁾ tuontiin sovellettavia määrällisiä rajoituksia 12 prosentilla päätöksen N:o 2136/97/EHTY liitteessä IV vahvistetuista määristä. Tämä vähennys on suhteutettu mainittuun sopimuksen rikkomiseen.
- (8) Venäjän federaation hallitus pidensi 15. huhtikuuta 2000 yhteisön kiistämän toimenpiteen voimassaoloa määräämättömäksi ajaksi⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 300, 4.11.1997, s. 15.

⁽²⁾ EYVL L 80, 31.3.2000, s. 13.

⁽³⁾ EYVL L 300, 4.11.1997, s. 52.

⁽⁴⁾ EYVL L 327, 28.11.1997, s. 3.

⁽⁵⁾ Venäjän federaation hallituksen päätös nro 441, 16.4.1999.

⁽⁶⁾ Venäjän federaation hallituksen päätös nro 1198, 28.11.1999.

⁽⁷⁾ Komission päätös N:o 659/2000/EHTY, (EYVL L 80, 31.3.2000, s. 13).

⁽⁸⁾ Venäjän federaation hallituksen päätös nro 351, 15.4.2000.

- (9) Koska tämän riidan ratkaisussa ei ole edistytty, komission on aiheellista jatkaa vastatoimenpidettään ja alentaa vuoden 2001 osalta Venäjän federaation alkuperää olevien tiettyjen terästuotteiden yhteisöön suuntautuvaan tuontiin sovellettavia määrällisiä rajoituksia 12 prosentilla terässopimuksessa alunperin säädettyistä tasoista,

2 artikla

Komissio toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet tämän päätöksen kumoamiseksi, kun Venäjän federaatio on puolestaan toteuttanut tarvittavat toimenpiteet noudattaakseen tiettyjen terästuotteiden kaupasta tehdyn Euroopan hiili- ja teräsyhteisön ja Venäjän federaation sopimuksen yhteisen julistuksen N:o 3 mukaisia velvoitteita.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen N:o 2136/97/EHTY liitteessä IV vuodelle 2001 vahvistetut määrälliset rajoitukset tämän päätöksen liitteessä olevilla määrällisillä rajoituksilla.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä päätös on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä helmikuuta 2001.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

 LIITE

		(tonnia)
Tuote		2001
SA. Litteät tuotteet		
SA1. Kelat		206 459
SA1a. Uudelleenvalssaukseen tarkoitettut kuumavalssatut kelat		407 495
SA2. Raskaat levyt		30 961
SA3. Muut litteät tuotteet		28 125
SB. Pitkät tuotteet		
SB1. Tangot		11 941
SB2. Valssilanka		27 862
SB3. Muut pitkät tuotteet		103 840

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 245/2001,**annettu 5 päivänä helmikuuta 2001,****kuiduntuotantoon tarkoitetun pellavan ja hampun yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1673/2000 yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kuiduntuotantoon tarkoitetun pellavan ja hampun yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä heinäkuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1673/2000⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan,

ottaa huomioon maatalouden euromääräisestä valuuttajärjestelmästä 15 päivänä joulukuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2799/98⁽²⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 1673/2000 säädetään muun muassa kuiduntuotantoon tarkoitetun pellavan ja hampun sisämarkkinoita koskevista toimenpiteistä, joihin sisältyvät pellavan- ja hampunvarsien hyväksytyille ensimmäisille jalostajille tai omaan lukuunsa varsia jalostaville viljelijöille myönnettävät tuet ja joiden soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt olisi vahvistettava.
- (2) Olisi määriteltävä toisaalta ensimmäisten jalostajien hyväksymisedellytykset ja toisaalta velvollisuudet, joita omaan lukuunsa varret jalostavien viljelijöiden olisi noudatettava. Olisi myös täsmennettävä asetuksen (EY) N:o 1673/2000 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa varsien osto- tai myyntisopimuksissa, jalostussitoumuksissa ja jalostustoimeksiannoissa tarvittavat tiedot.
- (3) Eräät pellavanvarsien ensimmäiset jalostajat tuottavat ensisijaisesti pitkiä pellavakuituja mutta toissijaisesti myös lyhyitä pellavakuituja, joiden epäpuhtauksien ja päistäreiden pitoisuus on korkea. Jos näille niin sanotuille toissijaisille tuotteille ei ole soveltuvia puhdistuslaitteita, jokin toinen toimija puhdistaa ne lyhyiden kuitujen puhdistustoimeksiannolla. Edellä mainittuun edellytyksin puhdistustoimeksianto olisi katsottava hyväksytyin ensimmäisen jalostajan lyhyille pellavakuiduille suorittamaksi toimeksi. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa edellytykset, joita mainittujen toimijoiden on noudatettava erityisesti tarkastuksia silmällä pitäen.
- (4) Kyseisten tuotteiden tukikelpoisuuden varmistamiseksi on voitava yksilöidä kuiduntuotantoon tarkoitetun pellavaa tai hampun viljelyalat, joista jalostetut varret on saatu, käyttäen tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdenmetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä 27

päivänä marraskuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3508/92⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1593/2000⁽⁴⁾, säädettyä viljelylohkojen tunnistusjärjestelmää. Tätä varten olisi vahvistettava jalostustukeen oikeutettujen varsien ja tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdenmetyksen hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä joulukuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2721/2000⁽⁶⁾, artiklassa 4 säädetyn kyseistä markkinointivuotta koskevan pinta-alatukihakemuksen kohteena olevien viljelyalojen välinen yhteys.

- (5) Moitteettoman hallinnon mahdollistamiseksi ja pellava- ja hampumarkkinoiden erityisedellytysten huomioon ottamiseksi on määriteltävä ajanjakso, jona kuiduntuotantoon tarkoitetut pellavan- ja hampunvarret voidaan jalostaa ja tarvittaessa pitää kaupan.
- (6) Jos jäsenvaltio päättää myöntää tukea lyhyille pellavakuiduille tai hampukuiduille, joiden epäpuhtauksien ja päistäreiden pitoisuus on yli 7,5 prosenttia, olisi täsmennettävä yksityiskohtaiset laskusäännöt, joiden avulla tuotettu määrä voidaan ilmaista määränä, joka vastaa epäpuhtauksien ja päistäreiden 7,5 prosentin määrää.
- (7) Vakauttajamekanismin moitteettoman toiminnan helpottamiseksi olisi säädettävä, että kuitujen määrä, jolle markkinointivuonna voidaan myöntää jalostustukea, on enintään jalostussopimuksessa tai -sitoumuksessa oleva hehtaarin määrä kerrottuna yksikkömäärällä hehtaaria kohti. Jäsenvaltio määrittelee tämän yksikkömäärän vahvistettujen taattujen kansallisten määrien ja viljeltyjen hehtaarien perusteella.
- (8) Kun otetaan huomioon taattujen kansallisten määrien vaihtelut, jotka voivat johtua asetuksen (EY) N:o 1673/2000 3 artiklassa käyttöön otetusta joustosta, olisi määriteltävä yksityiskohtaiset säännöt, joilla voidaan vahvistaa mainitut kunkin markkinointivuoden taatut kansalliset määrät, ja otettava huomioon mahdollisesti tarpeen olevat mukautukset, jotta taatut kansalliset määrät voidaan jakaa soveltuvalla tavalla jalostustuen saajien kesken.

⁽¹⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 16.

⁽²⁾ EYVL L 349, 24.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 355, 5.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 182, 21.7.2000, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL L 391, 31.12.1992, s. 36.

⁽⁶⁾ EYVL L 314, 14.12.2000, s. 8.

- (9) Jalostustuen myöntämisen edellytyksenä on asetuksen (EY) N:o 1673/2000 2 artiklassa tarkoitetun sopimuksen tai sitoumuksen tekeminen. Jäsenvaltion olisi myös vahvistettava ajoissa sopimusten tai sitoumusten kohteina olevien viljelyalojen perusteella taattujen kansallisten määrien ja yhtenäisten hehtaarikohtaisten määrien väliset siirrot. Olisi säädettävä, että toimijoiden on toimitettava näitä sopimuksia tai sitoumuksia koskevat tiedot jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille jalostustoimien alkaessa. Jotta kyseinen kauppa olisi joustavaa, hyväksytyjen ensimmäisten jalostajien väliset sopimusten siirrot olisi sallittava rajoitetusti.
- (10) Jotta tukijärjestelmää voitaisiin hallinnoida moitteettomasti, on tarpeen määritellä ne tiedot, jotka toimijoiden on ilmoitettava jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, sekä tiedonannot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle.
- (11) Kahdenkymmenen kahden kuukauden jakson aikana tuotettujen kuitumäärien perusteella myönnettävään tukeen perustuvan järjestelmän hallinnoimiseksi on aiheellista säätää, että markkinointivuoden jalostustoimien alkaessa on jätettävä tukihakemus, joka koskee saatavia kuituja, joiden määrät ilmoitetaan jälkikäteen jaksoittain.
- (12) Taattujen kansallisten määrien ja yhtenäisten hehtaarikohtaisten määrien mahdollisten mukautusten vuoksi tukikelpoisten kuitujen kokonaismäärät tiedetään vasta jalostustoimien päättyessä. Sen vuoksi on tarpeen säätää, että tuen ennakot voidaan maksaa hyväksytyille ensimmäisille jalostajille jaksoittain saatujen kuitumäärien perusteella. Väärinkäytösten toteamisen yhteydessä maksettaviksi kuuluvien maksujen takaamiseksi mainittujen ennakoiden edellytyksenä on oltava vakuuden antaminen. Mainittujen vakuuksien olisi vastattava eräitä maataloustuotteiden vakuusjärjestelmän soveltamista koskevien yhteisten yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta 22 päivänä heinäkuuta 1985 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2220/85⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1932/1999⁽²⁾ säännöksiä.
- (13) Asetuksen (EY) N:o 1673/2000 4 artiklassa säädettyä täydennystukea myönnetään vain viljelyaloille, joiden varsien tuotannolle haetaan pitkien pellavakuitujen jalostustukea. Näin ollen on aiheellista vahvistaa sopimuksen tai sitoumuksen kohteena olevien pitkien kuitujen hehtaarikohtainen vähimmäissato, jotta voidaan vahvistaa edellä mainitun edellytyksen täyttymisedellytykset.
- (14) Hallinnollisten ja paikalla tehtävien tarkastusten järjestelmä on tarpeen toimien asianmukaisuuden varmistamiseksi. Olisi täsmennettävä varmistettavat tiedot ja myös vahvistettava markkinointivuotta kohti paikalla tehtävien tarkastusten vähimmäismäärä.
- (15) Olisi määriteltävä mahdollisten väärinkäytösten seuraamukset. Näiden seuraamusten on oltava riittäviä ehkäisemään yhteisön tukien väärinkäytökset kuitenkin noudattaen suhteellisuuden periaatetta.
- (16) Jotta kuitujen tuotantoajankohta sekä ennakoita koskevan muuntokurssin ja jalostustuen määräytymispäivä olisivat riittävän lähellä toisiaan, määräytymispäivän olisi oltava saatujen kuitumäärien ilmoittamiselle säädetyn jakson viimeinen päivä.
- (17) Jotta uuteen järjestelmään voitaisiin siirtyä joustavasti, siirtymäsäännökset ovat tarpeen markkinointivuonna 2001/2002 ensimmäisten jalostajien hyväksymisen myöntämisen osalta. On erityisesti tarpeen, että toimivaltaiset viranomaiset tietävät uuden tukijärjestelmän voimaan tullessa varastoissa olevat täsmälliset määrät väärinkäytösten välttämiseksi, ja sen vuoksi olisi säädettävä, että kyseiset toimijat toimittavat tätä asiaa koskevan erityisen tiedonannon.
- (18) Asetuksessa (EY) N:o 1673/2000 perustetaan kuiduntuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun uusi yhteinen markkinajärjestely markkinointivuodesta 2001/2002 alkaen ja kumotaan 1 päivästä heinäkuuta 2001 alkaen tämän alan yhteistä markkinajärjestelyä markkinointivuoteen 2000/2001 asti koskevat neuvoston asetukset. Sen vuoksi olisi kumottava markkinointivuodesta 2000/2001 alkaen pellavan- ja hampunvarsien myyntisopimusten kehysäännösten tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä 10 päivänä kesäkuuta 1971 annettu komission asetus (ETY) N:o 1215/71⁽³⁾, jäsenvaltioiden ja komission välisistä tiedonannoista pellava- ja hampun lalla 16 päivänä heinäkuuta 1971 annettu komission asetus (ETY) N:o 1523/71⁽⁴⁾, pellava- ja hampunkuitujen yksityisen varastoinnin tukia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 16 päivänä heinäkuuta 1971 annettu komission asetus (ETY) N:o 1524/71⁽⁵⁾, kuitupellavan ja hampun tukea koskevista yksityiskohtaisista

⁽¹⁾ EYVL L 205, 3.8.1985, s. 5.⁽²⁾ EYVL L 240, 10.9.1999, s. 11.⁽³⁾ EYVL L 127, 11.6.1971, s. 22.⁽⁴⁾ EYVL L 160, 17.7.1971, s. 14.⁽⁵⁾ EYVL L 160, 17.7.1971, s. 16.

säännöistä 28 päivänä huhtikuuta 1989 annettu komission asetus (ETY) N:o 1164/89⁽¹⁾, kuitupellavan tuen mukautuskertomista 30 päivänä kesäkuuta 1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 1784/93⁽²⁾ sekä kuitupellavan ja hampun tuotantotukea myönnettäessä noudatettavan vähimmäissadon vahvistamisesta 1 päivänä maaliskuuta 1999 annettu komission asetus (EY) N:o 452/1999⁽³⁾.

- (19) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat pellavaa ja hampun hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarkoitus

Tässä asetuksessa säädetään asetuksella (EY) N:o 1673/2000 käyttöön otettua kuiduntuotantoon tarkoitettua pellavan ja hampun yhteistä markkinajärjestelyä koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa:

- tarkoitetaan ilmaisulla ”jalostajaan rinnastettava tuottaja”: asetuksen (EY) N:o 1673/2000 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaista viljelijää, joka on tehnyt jalostustoimeksiannon hyväksytyin ensimmäisen jalostajan kanssa kuidun tuottamiseksi hallussaan olevista varsista,
- määritellään kolme kuitutyyppiä seuraavasti:
 - a) ”pitkä pellavakuitu”: pellavakuidut, jotka on saatu erottamalla kokonaan toisistaan kuitu ja varren puumaiset osat ja jotka loukuttamisen jälkeen ovat keskimäärin vähintään 50 cm:n pituisia ja jotka on järjestetty yhden-suuntaisesti nipuiksi, kerroksittain tai nauhaksi;
 - b) ”lyhyt pellavakuitu”: muut kuin a kohdassa tarkoitetut pellavakuidut, jotka on saatu erottamalla toisistaan vähintään osittain kuitu ja varren puumaiset osat;
 - c) ”hamppukuitu”: hamppukuidut, jotka on saatu erottamalla toisistaan vähintään osittain kuitu ja varren puumaiset osat.

3 artikla

Ensimmäisten jalostajien hyväksyminen

1. Tullakseen hyväksytyksi ensimmäisen jalostajan on toimittava toimivaltaiselle viranomaiselle hakemus, jossa on oltava

vähintään:

- a) kuvaus yrityksestä ja kaikista niistä tuotteista, joita saadaan pellavan- ja hampunvarsien jalostuksesta;
- b) kuvaus jalostuslaitoksesta ja -laitteistoista sekä niiden sijainti ja tekniset erittelyt, jotka koskevat:
 - niiden energiankulutusta sekä tunnissa ja vuodessa jalostettavissa olevien pellavan- ja hampunvarsien enimmäismääriä,
 - tunnissa ja vuodessa saatavissa olevien pitkien ja lyhyiden pellavakuitujen sekä hamppukuitujen enimmäismääriä,
 - pellavan- ja hampunvarsien ohjeellisia määriä, jotka tarvitaan tuottamaan 100 kilogrammaa kutakin a alakohdassa tarkoitettua tuotetta;
- c) kuvaus varastointilaitoksista ja erittely niiden sijainnista ja kapasiteetista tonneina pellavan- ja hampunvarsia sekä pellava- ja hamppukuituja.

Jäsenvaltio voi vapauttaa neuvoston asetuksen (ETY) N:o 619/71⁽⁴⁾ 3 artiklan perusteella markkinointivuodeksi 2000/2001 hyväksytyt ensimmäiset jalostajat jo käytettävissä olevien tietojen toimittamisesta, jos kyseinen ensimmäinen jalostaja ilmoittaa, että tiedot ovat ennallaan.

2. Hyväksymishakemuksessa on sitouduttava hakemuksen jättöpäivästä alkaen:

- pitämään erillään kyseessä olevien varsien satoa koskevaa markkinointivuotta kohti ja sadon korjannutta jäsenvaltiota kohti pellavan- ja hampunvarsien varastot, pitkien ja lyhyiden pellavakuitujen sekä hamppukuitujen varastot, jotka vastaavat:
 - a) osto- tai myyntisopimuksia sekä jalostussitoumuksia;
 - b) kutakin jalostajiin rinnastettavien tuottajien kanssa tehtyä jalostustoimeksiantoa;
 - c) muita toimittajia, ja tarvittaessa a alakohdan mukaisesti luokitelluista varsista saatuja eriä, joille ei haeta tukea,
- pitämään päivittäistä varastokirjanpitoa, joka liittyy säännöllisesti 4 kohdan säännösten mukaiseen rahoituskirjanpitoon, kirjaamaan päivittäin 4 kohdan mukaiset tiedot sekä säilyttämään jäsenvaltion tarkastusta varten edellyttämät asiakirjat,
- ilmoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselle 1 kohdassa mainittujen tekijöiden muutoksista,
- suostumaan asetuksessa (EY) N:o 1673/2000 säädetyin tukijärjestelmän soveltamista koskeviin tarkastuksiin.

3. Kun 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen paikkansapitävyys on tarkastettu paikalla, toimivaltainen viranomainen myöntää ensimmäiselle jalostajalle hyväksynnän, joka koskee tukikelpoisuusedellytysten mukaisesti tuotettavissa olevia kuitutyyppiä, sekä hyväksymisnumeron.

⁽¹⁾ EYVL L 121, 29.4.1989, s. 4.

⁽²⁾ EYVL L 163, 6.7.1993, s. 7.

⁽³⁾ EYVL L 54, 2.3.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EYVL L 72, 26.3.1971, s. 2.

Hyväksyntä myönnetään kahden kuukauden kuluessa hake-
muksen jättämisestä.

Jos yksi tai useampi 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa
tarkoitettu tekijä muuttuu, toimivaltainen viranomaisen
vahvistaa hyväksynnän tai mukautuksen muutosilmoitusta
seuraavan kuukauden kuluessa, tarvittaessa paikalla tehtävän
tarkastuksen jälkeen. Kuitutyyppejä, joille hyväksyntä on myön-
netty, koskeva mukautus tulee kuitenkin voimaan vasta seuraava-
vasta markkinointivuodesta alkaen.

4. Pitkien ja samanaikaisesti lyhyiden pellavakuitujen osalta
annetun ensimmäisen jalostajan hyväksynnän yhteydessä jäsen-
valtio voi tässä kohdassa tarkoitettuun edellytykseen ja jos se
katsoo, että tarkastusedellytykset täyttyvät, antaa luvan
lyhyiden pellavakuitujen puhdistustoimeksiantoon asetuksen
(EY) N:o 1673/2000 2 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoi-
tetun epäpuhtauksien ja päistäreiden enimmäismäärän noudat-
tamiseksi.

Tällöin ensimmäisen jalostajan on ilmoitettava 1 kohdassa
tarkoitettua hyväksymishakemuksessa aikomuksestaan
turvautua tämän kohdan säännöksiin.

Lupa voidaan myöntää ainoastaan yhdelle lyhyiden pellavakui-
tujen puhdistajalle yhtä hyväksytyä ensimmäistä jalostajaa ja
markkinointivuotta kohti.

Hyväksytyyn ensimmäiseen jalostajaan on viimeistään ennen
kunkin markkinointivuoden 1 päivää helmikuuta esitettävä
toimivaltaiselle viranomaiselle puhdistustoimeksianto, jossa on
oltava vähintään:

- a) sopimuksen tekopäivä ja maininta niiden varsien, joista
kuidut on saatu, satoa koskevasta markkinointivuodesta;
- b) ensimmäisen jalostajan hyväksymisnumero sekä lyhyiden
pellavakuitujen puhdistajan nimi, toiminimi, osoite ja tilojen
sijainti;
- c) maininta siitä, että lyhyiden pellavakuitujen puhdistaja
sitoutuu:
 - i) pitämään erillään kunkin puhdistustoimeksiannon osalta
puhdistettujen ja puhdistamattomien lyhyiden pellava-
kuitujen varastot;
 - ii) pitämään päivittäistä varastokirjanpitoa, jossa on erik-
seen kutakin puhdistustoimeksiantoa kohti yritykseen
tuotujen puhdistamattomien sekä saatujen puhdistet-
tujen lyhyiden pellavakuitujen määrät sekä varastossa
olevat vastaavat määrät;
 - iii) säilyttämään jäsenvaltion tarkastuksia varten edellyt-
tämät todistusasiakirjat ja suostumaan kaikkiin tämän
asetuksen mukaisiin tarkastuksiin.

Edellä olevan kohdan c alakohdassa tarkoitettu puhdistussi-
tous katsotaan ensimmäisen jalostajan hyväksynnän mukai-
seksi sitoumukseksi.

5. Hyväksytyjen ensimmäisten jalostajien varastokirjanpi-
dossa on oltava kultakin varsien ja kuitujen ryhmältä ja kuitu-

tyypiltä, joilla on erilliset varastot, päivittäiset tiedot:

- a) jäljempänä 5 artiklassa tarkoitettujen sopimusten tai sitou-
musten mukaisesti ja tarvittaessa muilta toimittajilta yrityk-
seen tuoduista määristä;
- b) jalostettujen varsien ja saatujen kuitujen määristä;
- c) arvio ja perustelut hävikistä ja tuhotuista määristä;
- d) yrityksestä viedyistä määristä eriteltyinä vastaanottajakohtai-
sesti;
- e) varastojen määristä varastointilaitoksittain.

Hyväksytyyn ensimmäiseen jalostajaan on toimitettava sellaisten
varsien tai kuitujen erältä, jotka on tuotu tai jotka on viety
yrityksestä ja jotka eivät vastaa jotakin 5 artiklassa tarkoite-
tuista sopimuksista tai sitoumuksista, kyseessä olevan toimit-
tajan tai vastaanottajan vastaan- tai haltuunottoilmoitus tai
muu vastaava jäsenvaltion hyväksymä asiakirja. Hyväksytyyn
ensimmäisen jalostajaan on pidettävä rekisteriä, josta ilmenee
kunkin toimittajan ja vastaanottajan nimi, toiminimi ja osoite.

4 artikla

Jalostajaan rinnastettavan tuottajan velvollisuudet

Jalostajaan rinnastettavan tuottajan on:

- a) tehtävä toimeksiantosopimus hyväksytyyn ensimmäiseen
jalostajaan kanssa pitkille ja lyhyille pellavakuiduille ja/tai
hampukkuiduille;
- b) pidettävä rekisteriä, jossa on kyseessä olevan markkinoin-
tivuoden alusta alkaen kultakin päivältä seuraavat tiedot:
 - kunkin jalostustoimeksiannon osalta saatujen ja toimi-
tettujen kuiduntuotantoon tarkoitettujen pellavan- ja
hampunvarsien määrät,
 - pitkien ja lyhyiden pellavakuitujen ja/tai hampukkui-
tujen saadut määrät,
 - myytyjen tai luovutettujen pitkien ja lyhyiden pellava-
kuitujen ja/tai hampukkuitujen määrät sekä vastaanot-
tajan nimi ja osoite;
- c) säilytettävä jäsenvaltion tarkastuksia varten edellyttämät
asiakirjat; ja
- d) sitouduttava suostumaan kaikkiin tämän tukiohjelman
soveltamisen edellyttämiin tarkastuksiin.

5 artikla

Sopimukset

1. Asetuksen (EY) N:o 1673/2000 2 artiklan 1 kohdassa
tarkoitettujen varsien osto- tai myyntisopimuksissa, jalostussi-
toimuksissa ja jalostustoimeksiannoissa on oltava vähintään
seuraavat tiedot:

- a) sopimuksen tekopäivä ja maininta satoa koskevasta mark-
kinointivuodesta;

- b) ensimmäisen jalostajan hyväksymisnumero, viljelijän tunnusnumero asetuksessa (ETY) N:o 3508/92 säädetyssä yhdenntetyssä hallinto- ja valvontajärjestelmässä sekä niiden nimet ja osoitteet;
- c) yhdenntetyssä hallinto- ja valvontajärjestelmässä säädetyssä viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän mukainen kyseessä olevan viljelylohkon tunnus;
- d) kuitujen tuotantoon tarkoitettujen pellavan viljelyalat ja hampun viljelyalat erikseen.

2. Varsien osto- tai myyntisopimus tai jalostustoimeksianto voidaan siirtää ennen kyseisen markkinointivuoden 1 päivää tammikuuta muulle kuin alun perin sopimuksen tehneelle hyväksytylle ensimmäiselle jalostajalle viljelijän sekä luopujan ja siirronsaajan allekirjoittamalla sopimuksella.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen sopimukset voidaan siirtää kyseisen markkinointivuoden 1 päivän tammikuuta jälkeen vain asianmukaisesti perustelluissa erityisolissa ja jäsenvaltion luvalla.

6 artikla

Tiedot, jotka toimijoiden on esitettävä

1. Hyväksytyjen ensimmäisten jalostajien sekä jalostajiin rinnastettavien tuottajien on esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle ennen jäsenvaltion vahvistamaa päivämäärää ja viimeistään kyseessä olevan markkinointivuoden alkua seuraavana 20 päivänä syyskuuta:
- mainitulta markkinointivuodelta erikseen pellavalta ja hampulta 5 artiklassa tarkoitettujen osto- tai myyntisopimusten, jalostussitoumusten ja jalostustoimeksiantojen luettelo, jossa mainitaan kunkin niiden osalta viljelijän tunnusnumero yhdenntetyssä hallinto- ja valvontajärjestelmässä sekä kyseessä olevat lohkot, ja
 - ilmoitus osto- tai myyntisopimusten, jalostussitoumusten ja jalostustoimeksiantojen kohteena olevan pellavan ja hampun kokonaisviljelyaloista erikseen.

Jäsenvaltio voi kuitenkin edellyttää, että ensimmäisen alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen luetelon sijaan on toimitettava kopio kustakin kyseessä olevasta asiakirjasta.

Jos jotkut jalostussopimukset tai -sitoumukset koskevat viljelyaloja, jotka sijaitsevat muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa ensimmäinen jalostaja on hyväksytty, asianomaisen on toimitettava kyseisiä aloja koskevat ensimmäisessä alakohdassa säädetyt tiedot myös sille jäsenvaltiolle, jossa sato korjataan.

2. Hyväksytyjen ensimmäisten jalostajien ja jalostajiin rinnastettavien tuottajien on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle markkinointivuoden kultakin ensimmäiseltä kuuden kuukauden jaksolta ja myöhemmin kultakin neljän kuukauden jaksolta sekä kultakin ryhmältä, jotka on varastoitu erikseen, ennen seuraavan kuukauden loppua:

- a) tuotettujen kuitujen määrät, joille haetaan tukea;
- b) muiden tuotettujen kuitujen määrät;
- c) yritykseen tuotujen varsien kokonaismäärä;
- d) varaston tilanne;
- e) tarvittaessa 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti laadittu luettelo 5 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti siirrettyistä varsien osto- tai myyntisopimuksista, josta käy ilmi siirronsaajan ja luopujan nimi.

Jalostajaan rinnastettavan tuottajan on esitettävä kultakin kyseessä olevalta ajanjaksolta edellisessä alakohdassa tarkoitettujen ilmoituksen kanssa asiakirjat niiden kuitujen osalta, jotka on saatettu markkinoille ja joille haetaan tukea. Jäsenvaltio määrittää mainitut asiakirjat, ja niihin sisältyvät vähintään kopiot pellava- ja hampukkuitujen myyntilaskuista sekä varret jalostaneen hyväksytyjen ensimmäisten jalostajien todistuksesta, johon on merkitty saatujen kuitujen määrät ja tyypit.

Kun jonkin markkinointivuoden yritykseen tuomiset, yrityksestä viemiset ja jalostukset on lopullisesti saatettu päätökseen, hyväksytty ensimmäinen jalostaja ja jalostajaan rinnastettava tuottaja voivat keskeyttää tässä kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten toimittamisen ilmoitettuaan siitä ensin jäsenvaltiolle.

3. Hyväksytyjen ensimmäisten jalostajien on esitettävä ennen kyseessä olevaa markkinointivuotta seuraavaa 1 päivää toukokuuta toimivaltaiselle viranomaiselle tärkeimmät käyttötarkoitukset, joihin kuidut ja muut saadut tuotteet on tarkoitettu.

7 artikla

Tukikelpoisuus

1. Asetuksen (EY) N:o 1673/2000 2 artiklassa tarkoitettuun pellavan- ja hampunvarsien jalostustukeen ovat oikeutettuja ainoastaan pellava- tai hampukkuidut, jotka:
- ovat peräisin varsista, joita koskee 5 artiklassa tarkoitettu osto- tai myyntisopimus, jalostussitoumus tai jalostustoimeksianto sellaisista kuitujen tuotantoon tarkoitettujen pellavan tai hampun viljelylohkoista, joista on esitetty asetuksen (ETY) N:o 3887/92 4 artiklassa tarkoitettu pintalatuksihakemus kyseiseksi markkinointivuodeksi, ja

— hyväksytyt ensimmäinen jalostaja on saanut ennen markkinointivuoden loppua seuraavaa 1 päivää toukokuuta ja jotka jalostajaan rinnastettava tuottaja on saattanut markkinoille ennen mainittua päivämäärää.

2. Jos jäsenvaltio päättää myöntää asetuksen (EY) N:o 1673/2000 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaista tukea lyhyille pellavakuiduille tai hampukkuiduille, joiden epäpuhtauksien ja päistäreiden pitoisuus on yli 7,5 prosenttia, lasketaan määrää tarkoittava "Q", jolle tukea myönnetään, seuraavan kaavan mukaisesti:

$$Q = P * [(100 - x)/(100 - 7,5)]$$

Kaavassa P vastaa sellaista saatujen tukikelpoisten kuitujen määrää, jonka epäpuhtauksien ja päistäreiden osuus on alle sallitun määrän "x".

8 artikla

Taatut kansalliset määrät

1. Asetuksen (EY) N:o 1673/2000 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetty lyhyiden pellavakuitujen ja hampukkuitujen 5 000 tonnin jakaminen taattuihin kansallisiin määriin tehdään ennen kuluvan markkinointivuoden 16 päivää marraskuuta kyseessä olevien jäsenvaltioiden komissiolle ennen 16 päivää lokakuuta toimittamien ilmoitusten perusteella; ilmoitukset koskevat:

- viljelyaloja, joita koskee 6 artiklan mukaisesti esitetty ostotai myyntisopimus, jalostussitoumus tai jalostustoimeksianto, ja
- pellavan ja hampun varsien ja kuitujen satoarviota.

2. Niiden kansallisten määrien vahvistamiseksi, joille voidaan myöntää jalostustukea markkinointivuodeksi, vahvistamiseksi jäsenvaltioiden on määritettävä ennen kyseessä olevan markkinointivuoden 1 päivää tammikuuta asetuksen (EY) N:o 1673/2000 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti toteutettujen taatujen kansallisten määrien siirrot.

Tämän artiklan 4 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltio voi kuitenkin mukauttaa siirretyt määrät ennen 7 artiklan 1 kohdan toisessa luettelakohdassa säädettyä määräpäivää seuraavaa 1 päivää elokuuta.

3. Asetuksen (EY) N:o 1673/2000 2 artiklan 4 kohdan soveltamiseksi pitkien ja lyhyiden pellavakuitujen ja hampukkuitujen määrä, josta voidaan myöntää markkinointivuoden mukaista jalostustukea hyväksytyille ensimmäiselle jalostajalle tai jalostajaan rinnastettavalle tuottajalle, on rajoitettu ostotai myyntisopimuksen tai jalostussitoumuksen tai tapauksen mukaan jalostustoimeksiannon mukaisesti lohkojen hehtaariin kerrottuna määritettävällä yksikkömäärällä.

Jäsenvaltio määrittää ennen kuluvan markkinointivuoden 1 päivää tammikuuta omalle alueelleen ja kullekin kolmelle

kyseessä olevalle kuitutyypille ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua yksikkömäärän.

4. Jos joidenkin hyväksytyjen ensimmäisten jalostajien tai jalostajiin rinnastettavien tuottajien tukikelpoisten kuitujen määrä on alle heille 3 kohdan mukaisesti kuuluvan määrän, jäsenvaltio voi saatuun kaikki 6 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetty kyseisen markkinointivuoden ilmoitukset suurentaa 3 kohdassa tarkoitettuja yksikkömääriä ja jakaa käytettävissä olevat määrät uudelleen muiden hyväksytyjen ensimmäisten jalostajien tai jalostajiin rinnastettavien tuottajien kesken, joiden tukikelpoiset määrät ylittävät heidän omat enimmäismääränsä.

5. Komissio julkaisee Euroopan yhteisöjen virallisen lehden C-sarjassa jäsenvaltioiden 15 artiklan mukaisesti toimittamat tiedot, jotka koskevat 2 kohdassa tarkoitettuja määriä sekä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja yksikkömääriä.

9 artikla

Tukihakemus

1. Saadakseen varsien jalostustukea hyväksytyt ensimmäisen jalostajan on jätettävä toimivaltaiselle viranomaiselle tukihakemus, joka koskee ennen 7 artiklan 1 kohdan toisessa luettelakohdassa tarkoitettua päivämäärää kyseessä olevana markkinointivuonna saaduista varsista tuotettuja pitkiä ja lyhyitä pellavakuituja sekä hampukkuituja. Hakemus on jätettävä viimeistään 6 artiklan 1 kohdassa säädettyä päivänä.

Jos osa kuiduista saadaan varsista, jotka on tuotettu muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa ensimmäinen jalostaja on hyväksytty, tukihakemus on jätettävä sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa varsien sato on korjattu, ja tukihakemuksesta on toimitettava kopio siihen jäsenvaltioon, jossa ensimmäinen jalostaja on hyväksytty.

2. Saadakseen varsien jalostustukea jalostajaan rinnastettavan tuottajan on jätettävä toimivaltaiselle viranomaiselle tukihakemus, joka koskee ennen 7 artiklan 1 kohdan toisessa luettelakohdassa tarkoitettua päivämäärää kyseessä olevana markkinointivuonna saaduista varsista tuotettuja ja markkinoille saatettuja pitkiä ja lyhyitä pellavakuituja sekä hampukkuituja. Hakemus on jätettävä viimeistään 6 artiklan 1 kohdassa säädettyä päivänä.

3. Tukihakemuksessa on oltava vähintään seuraavat tiedot:

- hakijan nimi, osoite sekä allekirjoitus, ja tapauksen mukaan ensimmäisen jalostajan hyväksymisnumero tai jalostajaan rinnastettavan tuottajan tunnistusnumero yhdennetyssä hallinto- ja valvontajärjestelmässä,
- maininta siitä, että pitkistä ja lyhyistä pellavakuiduista ja hampukkuiduista, joille tukea haetaan, tehdään 6 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetty ilmoitukset.

Tuen myöntämiseksi 6 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetty ilmoitukset ovat tukihakemuksen olennainen osa.

10 artikla

Tuen ennakko

1. Jos 6 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädettyyn tuotetuista kuituja koskevaan ilmoitukseen liittyy ennakonmaksua koskeva hakemus, ennakko maksetaan hyväksytylle ensimmäiselle jalostajalle hakemuksen jättämiskuukautta seuraavan kuukauden loppuun mennessä, jos tukihakemus on esitetty 9 artiklan mukaisesti. Rajoittamatta 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua enimmäismäärän soveltamista ennakko on 80 prosenttia ilmoitettuja kuitumääriä vastaavasta tuesta.

2. Ennakko maksetaan vain, jos 13 artiklassa säädettyissä tarkastuksissa ei ole todettu kyseiseltä markkinointivuodelta hakijaa koskevia sääntöjenvastaisuuksia ja jos ennakon määrästä on annettu 110 prosentin vakuus.

Vakuus vapautetaan:

- enintään 75 prosenttiin asti 6 kuukautta ennakon maksamisen jälkeen, ja
- kokonaisuudessaan tuen myöntämistä seuraavan ensimmäisen ja kymmenennen päivän välillä.

Kuitenkin:

- lyhyiden pellavakuitujen puhdistustoimeksiannon osalta niitä koskeva vakuus vapautetaan tuen myöntämistä seuraavan ensimmäisen ja kymmenennen päivän välillä niiden määrien perusteella, joille jäsenvaltio on myöntänyt jalostustukea,
- jos sääntöjenvastaisuuksia todetaan, kyseistä ensimmäistä jalostajaa ja markkinointivuotta koskeva käytettävissä olevien vakuuksien kokonaismäärä vapautetaan tuen myöntämistä seuraavan ensimmäisen ja kymmenennen päivän välillä niiden kokonaismäärien perusteella, joille jäsenvaltio on myöntänyt jalostustukea.

3. Asetuksen (ETY) N:o 2220/85 3 artiklaa sekä II, III ja VI osastoa sovelletaan tässä artiklassa tarkoitettuihin vakuuksiin.

11 artikla

Täydennystuki

Asetuksen (EY) N:o 1673/2000 4 artiklassa tarkoitettua täydennystukea myönnetään pitkien pellavakuitujen hyväksytyille ensimmäiselle jalostajalle viljelyaloista, jotka sijaitsevat mainitun asetuksen liitteessä tarkoitetuilla alueilla ja joista on tehty osto- tai myyntisopimus ja 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti esitetty sitoumus.

Viljelyala, jolle täydennystukea myönnetään, voi enimmillään kuitenkin olla kyseessä olevana markkinointivuonna saatujen jalostustuen kelpoisuusedellytykset täyttävien pitkien pellavakuitujen määrä jaettuna sadolla, joka on 680 kilogrammaa pitkiä pellavakuituja hehtaarilta.

12 artikla

Tukien maksaminen

1. Jalostustukea ja tarvittaessa täydennystukea myönnetään kaikkien säädettyjen tarkastusten jälkeen, kun kyseisen markkinointivuoden tukikelpoisten kuitujen lopulliset määrät on vahvistettu.

2. Jäsenvaltion, jonka alueella pellavan tai hampun varret on korjattu, on maksettava jalostustuki ja tarvittaessa täydennystuki ennen 7 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa säädettyä määräpäivää seuraavaa 1 päivää elokuuta.

13 artikla

Tarkastukset

1. Tarkastuksia tehdään, jotta varmistetaan tuen myöntämisedellytysten noudattaminen ja erityisesti se, että:

- ensimmäisiä jalostajia koskevia hyväksymisedellytyksiä ja jalostajiin rinnastettavia tuottajia koskevia velvollisuuksia noudatetaan,
- osto- tai myyntisopimuksissa, jalostussitoumuksissa ja jalostustoimeksiannoissa olevat viljelylohkoja koskevat tiedot vastaavat asetuksen (EY) N:o 1251/1999 mukaisesti määritellyjä tietoja,
- varmistetaan niiden määrien perusteet, joille hyväksytyt ensimmäiset jalostajat ja jalostajiin rinnastettavat tuottajat hakevat tukea.

Tarkastukset, jotka jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tekee hyväksytyille ensimmäiselle jalostajalle, koskevat kaikkien yhteisössä tuotettujen kuiduntuotantoon tarkoitettujen pellavan- ja hampunvarsien jalostustoimia.

2. Toimivaltainen viranomainen määrittelee 1 kohdassa tarkoitettujen paikalla tehtävien tarkastukset erityisesti riskianalyysin perusteella siten, että kunakin markkinointivuonna tarkastetaan vähintään 75 prosenttia hyväksytyistä ensimmäisistä jalostajista ja 10 prosenttia jalostajiin rinnastettavista tuottajista. Paikalla tehtävien tarkastusten määrän jäsenvaltiossa on kuitenkin aina oltava vähintään pellava- ja hampunhehtaarien kokonaismäärä kyseisessä jäsenvaltiossa jaettuna 750:lla.

Paikalla tehtävät tarkastukset koskevat myös kaikkia lyhyiden pellavakuitujen puhdistajia, jotka ovat tehneet puhdistustoimeksiannon hyväksytyjen ensimmäisten jalostajien kanssa.

3. Paikalla tehtäviin tarkastuksiin on sisällyttävä erityisesti seuraavat tarkastukset:

- laitosten, varastojen ja saatujen kuitujen tarkastus,
- varasto- ja rahoituskirjanpidon tarkastus,
- eri tuotantotapojen energiankulutuksen ja työvoiman käyttöä koskevien asiakirjojen tarkastus, ja
- kaikkien tarkastuksen kannalta hyödyllisten kaupallisten asiakirjojen tarkastus.

Jos kuitujen tukikelpoisuutta ja erityisesti lyhyiden pellavakuitujen tai hampukkuitujen epäpuhtauspitoisuutta epäillään, kyseisistä eristä otetaan edustava näyte ja kyseiset ominaisuudet määritetään tarkasti. Jäsenvaltio arvioi tarvittaessa tilanteesta riippuen ne määrät, jotka eivät ole tukikelpoisia niiden määrien joukossa, joille tukea haetaan.

Asetuksen (EY) N:o 1673/2000 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa tarkastuksen tekevä jäsenvaltio ilmoittaa tarkastuksen tuloksista viipymättä sille jäsenvaltiolle, jonka kuuluu maksaa tuki.

14 artikla

Seuraamukset

1. Jos tarkastuksessa ilmenee, että hyväksymishakemuksen sitoumuksia ei ole noudatettu, hyväksyminen peruutetaan viipymättä ja poiketen siitä, mitä 3 artiklan 3 kohdassa säädetään, ensimmäiselle jalostajalle, jonka hyväksyminen on peruutettu, voidaan myöntää uusi hyväksyminen aikaisintaan edellä mainitun tarkastuspäivän tai mainittujen sitoumusten noudattamatta jättämisen toteamisen jälkeisenä toisena markkinointivuonna.

2. Jos väärä ilmoitus on tehty tahallaan tai vakavan laiminlyönnin seurauksena tai jos ensimmäinen jalostaja on tehnyt varsien osto- tai myyntisopimuksia tai jalostussitoumuksia hehtaarimäärille, jotka tavanomaisissa olosuhteissa johtaisivat huomattavasti suurempaan tuotantoon kuin hyväksynnässä ilmoitettujen teknisten erittelyiden mukaan on mahdollista jalostaa, hyväksytty ensimmäinen jalostaja tai jalostajaan rinnastettava tuottaja suljetaan jalostustukijärjestelmän tai asetuksen (EY) N:o 1673/2000 4 artiklassa tarkoitettun täydennystukijärjestelmän ulkopuolelle kyseiseksi ja seuraavaksi markkinointivuodeksi.

3. Jos joltakin 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulta jaksolta todetaan, että pitkien ja lyhyiden pellavakuitujen tai hampukkuitujen määrät, joille tukea haetaan, ylittävät kyseisellä jaksolla tosiasiallisesti saadut tukikelpoisuusedellytykset täyttävät määrät, kullekin kuitutyypille myönnettävissä oleva tuki laskeaan kyseisenä markkinointivuonna tosiasiallisesti tukikelpoisten määrien perusteella, vähennettynä todettu ylitys kaksinkertaisena, sanotun kuitenkin rajoittamatta 8 artiklan 3 kohdan säännösten soveltamista.

4. Ylivoimaista estettä lukuun ottamatta 9 artiklassa tarkoitettun tukihakemuksen jättämisen myöhästyminen tai 6 artiklassa säädettyjen tietojen esittämisen tai ilmoittamisen myöhästyminen aiheuttaa niiden hakemuksen kohteena olevien tukimäärien vähentämisen 1 prosentilla työpäivää kohti, joihin asianomaisella olisi ajoissa jätetyn hakemuksen tai tietojen jättämisen tai ilmoittamisen mukaan oikeus. Jos viivästyminen on yli 25 päivää, tukihakemusta ja 6 artiklan 1 kohdassa säädettyjä tietoja ei hyväksytä.

5. Edellä 11 artiklassa tarkoitettua täydennystukea vähennetään tarvittaessa samalla prosenttimäärällä kuin se, joka vaikuttaa kyseisenä markkinointivuonna myönnettävän jalostustuen kokonaismäärään.

15 artikla

Ilmoitukset

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kunkin 6 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun jakson loppua seuraavana toisena kuukautena:

- ne tarvittaessa 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti mukautetut lyhyiden ja pitkien pellavakuitujen ja hampukkuitujen kokonaismäärät, joista on tehty tukihakemus kyseessä olevan jakson aikana;
- kuukausittain myydyt määrät ja niitä vastaavat hinnat, jotka ovat todettavissa yhteisöstä peräisin olevien kuitujen tärkeimmillä markkinoilla markkinoiden edustavimpien laatu- ja tuotantovaiheissa;
- yhteenvedo pitkien ja lyhyiden pellavakuitujen sekä hampukkuitujen määristä, jotka on saatu yhteisöstä peräisin olevista kyseisen jakson lopulla varastoiduista varsista, markkinointivuoden mukaan eriteltyinä.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään kuluvan markkinointivuoden 31 päivänä tammikuuta:

- asetuksen (EY) N:o 1673/2000 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti tehtyjen taattujen kansallisten määrien siirrot sekä näiden siirtojen tuloksena olevat taatut kansalliset määrät;
- yhteenvedo niistä kuitujen tuotantoon tarkoitetuista pellavan ja hampun viljelyaloista, joista on tehty asetuksen (EY) N:o 1673/2000 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sopimus tai sitoumus;
- edellä olevan 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistetut yksikkömäärät;
- pellavan ja hampun varsien ja kuitujen arvioitu tuotanto;
- hyväksytyjen jalostusyritysten lukumäärä sekä eri kuitutyypin kokonaisjalostuskapasiteetti kuluvana markkinointivuonna;
- tarvittaessa toimeksiantojen perusteella toimivien lyhyiden pellavakuitujen puhdistajien lukumäärä.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä syyskuuta toiseksi viimeisen markkinointivuoden osalta:

- yhteenvedo pitkien ja lyhyiden pellavakuitujen ja hampukkuitujen kokonaismääristä, joita tukihakemus koskee ja joille:

- 1) on myönnetty oikeus asetuksen (EY) N:o 1673/2000 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun jalostustukeen;
- 2) ei ole myönnetty jalostustukioikeutta; tällöin on ilmoitettava 8 artiklan säännöksistä johtavien taattujen kansallisten määrien ylityksen vuoksi ilman tukea jääneet määrät;
- 3) on annettu edellä 10 artiklassa tarkoitettu vakuus;
- b) hyväksytyjen ensimmäisten jalostajien ja jalostajaan rinnastettavien tuottajien saamat lyhyiden pellavakuitujen tai hampukkuitujen kokonaismäärät, jotka eivät ole tukikelpoisia, koska niiden epäpuhtauspitoisuus ylittää asetuksen (EY) N:o 1673/2000 2 artiklan 3 kohdan b alakohdassa säädetyn sallitun enimmäismäärän;
- c) yhteenveto asetuksen (EY) N:o 1673/2000 liitteessä ilmoituilla I ja II alueilla sijaitsevien hehtaarien määristä, joille on myönnetty mainitun asetuksen 4 artiklassa tarkoitettua täydennystukea;
- d) tarvittaessa 8 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa ja 8 artiklan 4 kohdassa säädettyjen mukautusten tuloksena saadut taatut kansalliset määrät ja yksikkömäärät;
- e) niiden 14 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen seuraamusten lukumäärä, joista on päätetty tai joita tutkitaan edelleen;
- f) tarvittaessa kertomus 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen säännösten toiminnasta sekä asiaa koskevista tarkastuksista ja määristä.

4. Jos jäsenvaltio päättää asetuksen (EY) N:o 1673/2000 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan toisen alakohdan mukaisesti myöntää tukea lyhyille pellavakuiduille tai hampukkuiduille, joiden epäpuhtauksien ja päistäreiden pitoisuus on yli 7,5 prosenttia, sen on ilmoitettava siitä komissiolle viimeistään kuluvan markkinointivuoden 31 päivänä tammikuuta ja mainittava tarkoitettujen perinteisten menekkimahdollisuudet.

Tällöin jäsenvaltion on lisättävä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin erittely tukihakemuksen kohteena olevista lyhyiden pellavakuitujen ja hampukkuitujen niistä tosiasiallisista määristä, ilman mukautuksia, joiden epäpuhtauksien ja päistäreiden pitoisuus on yli 7,5 prosenttia.

16 artikla

Määräytymisperuste

Kunkin 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen jakson kyseessä olevan määrän ennakkoa ja jalostustukea koskevan euron

muuntokurssin määräytymispäivä on mainitun jakson viimeinen päivä.

17 artikla

Siirtymätoimenpiteet

1. Tässä artiklassa tarkoitettuja siirtymätoimenpiteitä sovelletaan markkinointivuonna 2001/2002.

2. Jäsenvaltio voi myöntää asetuksen (EY) N:o 1673/2000 1 artiklan 2 kohdan säännöksissä tarkoitetuille ensimmäisille jalostajille hyväksynnän tukikelpoisuusedellytyksin tuotettavissa olevien pellava- tai hampukkuitujen osalta, jos

- ne on hyväksytyt asetuksen (ETY) N:o 619/71 3 artiklan perusteella markkinointivuonna 2000/2001,
- niiden osalta ei ole todettu sääntöjenvastaisuuksia markkinointivuosina 1999/2000 ja 2000/2001, ja
- ne ovat jättäneet tämän asetuksen 3 artiklan säännösten mukaisen hyväksymishakemuksen ennen 30 päivää kesäkuuta 2001.

3. Ollakseen oikeutettuja asetuksessa (EY) N:o 1673/2000 säädettyyn tukijärjestelmään hyväksytyjen ensimmäisten jalostajien ja jalostajaan rinnastettavien tuottajien on ilmoitettava viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2001 pellavan- ja hampunkuitujen varastot, jotka ovat niiden hallussa 30 päivänä kesäkuuta 2001 ja jotka vastaavat markkinointivuotta 2001/2002 aiempia satoja.

18 artikla

Asetusten kumoaminen

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 1215/71, (ETY) N:o 1523/71, (ETY) N:o 1524/71, (ETY) N:o 1164/89, (ETY) N:o 1784/93 ja (EY) N:o 452/1999 1 päivästä heinäkuuta 2001.

19 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan markkinointivuodesta 2001/2002.

Asetusta (ETY) N:o 1164/89 sovelletaan edelleen markkinointivuosiin 1998/1999, 1999/2000 ja 2000/2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä helmikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 246/2001,**annettu 5 päivänä helmikuuta 2001,****neilikoiden ja ruusujen yhteisön tuottaja- ja tuontihintojen vahvistamisesta tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuontijärjestelmän soveltamiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuonnista kannettavien etuustullien soveltamisedellytyksistä 21 päivänä joulukuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4088/87 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1300/97 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan a alakohdan, sekä katsoo seuraavaa:

Edellä mainitun asetuksen (ETY) N:o 4088/87 2 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan mukaisesti isokukkaisten neilikoiden (vakiotyyppi), tertiineilikoiden (spray-tyyppi) sekä iso- ja pienikukkaisten ruusujen yhteisön tuonti- ja tuottajahinnat vahvistetaan kahden viikon jaksoissa, ja niitä sovelletaan kahden viikon ajan. Tiettyjen Kyprokselta, Israelista, Jordaniasta ja Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden yhteisöön tuontimenettelyn soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä 17 päivänä maaliskuuta 1988 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 700/88 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna

asetuksella (EY) N:o 2062/97 ⁽⁴⁾, 1 artiklan mukaisesti kyseiset hinnat vahvistetaan kahden viikon välein jäsenvaltioiden toimittamien painotettujen tietojen perusteella. On tärkeää, että kyseiset hinnat vahvistetaan viipymättä, jotta sovellettavat tullit voidaan määritellä. Tässä tarkoituksessa on suotavaa säätää tämän asetuksen välittömästä voimaantulosta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan liitteessä asetuksen (ETY) N:o 700/88 1 b artiklassa tarkoitettujen isokukkaisten neilikoiden (vakiotyyppi), tertiineilikoiden (spray-tyyppi) sekä iso- ja pienikukkaisten ruusujen yhteisön tuonti- ja tuottajahinnat kahden viikon ajanjaksoksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 6 päivänä helmikuuta 2001.

Sitä sovelletaan 7. ja 20. helmikuuta 2001 välisenä aikana.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä helmikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 382, 31.12.1987, s. 22.

⁽²⁾ EYVL L 177, 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 72, 18.3.1988, s. 16.

⁽⁴⁾ EYVL L 289, 22.10.1997, s. 1.

LIITE

neilikoiden ja ruusujen yhteisön tuottaja- ja tuontihintojen vahvistamisesta tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta, Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuontijärjestelmän soveltamiseksi 5 päivänä helmikuuta 2001 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kappaletta)

Ajanjakso: 7.—20. helmikuuta 2001

Yhteisön tuottajahinta	Isokukkaiset neilikat (vakiotyyppi)	Terttuneilikat (spray-tyyppi)	Isokukkaiset ruusut	Pienikukkaiset ruusut
	11,83	10,93	55,00	20,80
Yhteisön tuontihinta	Isokukkaiset neilikat (vakiotyyppi)	Terttuneilikat (spray-tyyppi)	Isokukkaiset ruusut	Pienikukkaiset ruusut
Israel	10,32	19,64	16,00	17,72
Marokko	16,39	15,64	—	—
Kypros	—	—	—	—
Jordania	—	—	—	—
Länsiranta ja Gazan alue	—	—	—	—

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 247/2001,**annettu 5 päivänä helmikuuta 2001,****Israelista peräisin olevien isokukkaisten neilikoiden (vakiotyyppi) tuonnin etuustullin uudelleen käyttöön ottamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon etuustullien soveltamisedellytyksistä tiettyjen Kyproksesta, Israelista, Jordaniasta ja Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuontiin 21 päivänä joulukuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4088/87 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1300/97 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksessa (ETY) N:o 4088/87 määritetään etuustullin soveltamisedellytykset isokukkaisiin ruusuihin, pienikukkaisiin ruusuihin, isokukkaisiin neilikoihin (vakiotyyppi) ja terttuneilikoihin (spraytyyppi) vuosittain vahvistettavien tullikiintiöiden rajoissa tuoreiden leikkokukkien yhteisöön tuonnin osalta.

(2) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1981/94 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 563/2000 ⁽⁴⁾, säädetään yhteisön tariffikiintiön vahvistamisesta Algeriasta, Kyproksesta, Egyptistä, Israelista, Jordaniasta, Maltasta, Marokosta, Länsirannalta ja Gazan alueelta, Tunisiasta ja Turkista peräisin olevien tiettyjen tuotteiden yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista sekä mainittujen kiintiöiden pidentämistä tai mukauttamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

(3) Komission asetuksessa (EY) N:o 246/2001 ⁽⁵⁾ vahvistetaan yhteisön tuottaja- ja tuontihinnat neilikoille ja ruusuille järjestelmän soveltamiseksi.

(4) Komission asetuksessa (ETY) N:o 700/88 ⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2062/97 ⁽⁷⁾, määritetään kyseisen järjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

(5) Israelista peräisin oleville isokukkaisille neilikoille (vakiotyyppi) asetuksessa (EY) N:o 1981/94 vahvistettu etuustullin soveltaminen keskeytetään komission asetuksella (EY) N:o 124/2001 ⁽⁸⁾.

(6) Asetusten (ETY) N:o 4088/87 ja (ETY) N:o 700/88 säännösten mukaisesti toteutettujen hintanoteerausten perusteella olisi todettava, että asetuksen (ETY) N:o 4088/87 2 artiklan 4 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät etuustullin uudelleen käyttöön ottamiseksi Israelista peräisin oleville isokukkaisille neilikoille (vakiotyyppi). Tämän vuoksi etuustulli olisi otettava uudelleen käyttöön.

(7) Komission on toteutettava nämä toimenpiteet elävien kasvien ja kukkaviljelytuotteiden hallintokomitean kokousten välisenä aikana,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Israelista peräisin olevien isokukkaisten neilikoiden (vakiotyyppi) (CN-koodi ex 0603 10 20) tuonnille asetuksessa (EY) N:o 1981/94 vahvistettu etuustulli otetaan uudelleen käyttöön.

2. Kumotaan asetus (EY) N:o 124/2001.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 7 päivänä helmikuuta 2001.

⁽¹⁾ EYVL L 382, 31.12.1987, s. 22.⁽²⁾ EYVL L 177, 5.7.1997, s. 1.⁽³⁾ EYVL L 199, 2.8.1994, s. 1.⁽⁴⁾ EYVL L 68, 16.3.2000, s. 46.⁽⁵⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 28.⁽⁶⁾ EYVL L 72, 18.3.1988, s. 16.⁽⁷⁾ EYVL L 289, 22.10.1997, s. 1.⁽⁸⁾ EYVL L 21, 23.1.2001, s. 21.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä helmikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 248/2001,**annettu 5 päivänä helmikuuta 2001,****Israelista peräisin olevien pienikukkaisten ruusujen tuonnin etuustullin uudelleen käyttöön ottamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon etuustullien soveltamisedellytyksistä tiettyjen Kyproksesta, Israelista tai Jordaniasta ja Marokosta sekä Länsirannalta ja Gazan alueelta peräisin olevien kukkaviljelytuotteiden tuontiin 21 päivänä joulukuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4088/87 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1300/97 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksessa (ETY) N:o 4088/87 määritetään etuustullin soveltamisedellytykset isokukkaisiin ruusuihin, pienikukkaisiin ruusuihin, isokukkaisiin neilikoihin (vakiotyyppi) ja terttuneilikoihin (spraytyyppi) vuosittain vahvistettavien tullikiintiöiden rajoissa tuoreiden leikkokukkien yhteisöön tuonnin osalta.

(2) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1981/94 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 563/2000 ⁽⁴⁾, säädetään yhteisön tariffikiintiön vahvistamisesta Algeriasta, Kyproksesta, Egyptistä, Israelista, Jordaniasta, Maltasta, Marokosta, Länsirannalta ja Gazan alueelta, Tunisiasta ja Turkista peräisin olevien tiettyjen tuotteiden yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista sekä mainittujen kiintiöiden pidentämistä tai mukauttamista koskevista yksityiskohdallisista säännöistä.

(3) Komission asetuksessa (EY) N:o 246/2001 ⁽⁵⁾ vahvistetaan yhteisön tuottaja- ja tuontihinnat neilikoille ja ruusuille järjestelmän soveltamiseksi.

(4) Komission asetuksessa (ETY) N:o 700/88 ⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2062/97 ⁽⁷⁾, määritetään kyseisen järjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

(5) Israelista peräisin oleville pienikukkaisille ruusuille asetuksessa (EY) N:o 1981/94 vahvistettu etuustullin soveltaminen keskeytetään komission asetuksella (EY) N:o 35/2001 ⁽⁸⁾.

(6) Asetusten (ETY) N:o 4088/87 ja (ETY) N:o 700/88 säännösten mukaisesti toteutettujen hintanoteerausten perusteella olisi todettava, että asetuksen (ETY) N:o 4088/87 2 artiklan 4 kohdan säädetty edellytykset täyttyvät etuustullin uudelleen käyttöön ottamiseksi Israelista peräisin oleville pienikukkaisille ruusuille; tämän vuoksi etuustulli olisi otettava uudelleen käyttöön,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Israelista peräisin olevien pienikukkaisten ruusujen (CN-koodi ex 0603 10 10) tuonnille asetuksessa (EY) N:o 1981/94, sellaisena kuin se on muutettuna, vahvistettu etuustulli otetaan uudelleen käyttöön.

2. Kumotaan asetus (EY) N:o 35/2001.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 7 päivänä helmikuuta 2001.

⁽¹⁾ EYVL L 382, 31.12.1987, s. 22.⁽²⁾ EYVL L 177, 5.7.1997, s. 1.⁽³⁾ EYVL L 199, 2.8.1994, s. 1.⁽⁴⁾ EYVL L 68, 16.3.2000, s. 46.⁽⁵⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 28.⁽⁶⁾ EYVL L 72, 18.3.1988, s. 16.⁽⁷⁾ EYVL L 289, 22.10.1997, s. 1.⁽⁸⁾ EYVL L 4, 9.1.2001, s. 15.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä helmikuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2001/1/EY,

annettu 22 päivänä tammikuuta 2001,

moottoriajoneuvojen päästöjen aiheuttaman ilman pilaantumisen estämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan neuvoston direktiivin 70/220/ETY muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Moottoriajoneuvojen päästöjen aiheuttaman ilman pilaantumisen estämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 1970 annettu neuvoston direktiivi 70/220/ETY ⁽⁴⁾ on yksi moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 6 päivänä helmikuuta 1970 annetulla direktiivillä 70/156/ETY ⁽⁵⁾ perustettua tyyppihyväksyntämenettelyä koskevista erillisdirektiiveistä.
- (2) Direktiivissä 70/220/ETY säädetään direktiivin soveltamisalaan kuuluvien moottoriajoneuvojen päästöjen testaukseen sovellettavista teknisistä eritelmistä. Ajoneuvojen sisäisistä valvontajärjestelmistä (OBD-järjestelmistä) viime aikoina saatujen kokemusten ja näiden järjestelmien nopean kehityksen vuoksi on asianmukaista mukauttaa näitä säännöksiä vastaavasti.
- (3) OBD-järjestelmät eivät ole tarpeeksi kehittyneet niiden ottomoottorilla varustettujen ajoneuvojen osalta, joissa käytetään polttoaineena pysyvästi tai osittain nestekaasua tai maakaasua, eikä niitä voida vaatia näihin uudentyypisiin ajoneuvoihin ennen vuotta 2003.
- (4) Direktiiviä 70/220/ETY olisi muutettava vastaavasti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Korvataan direktiivin 70/220/ETY liitteessä I oleva 8.1 kohta seuraavasti:

⁽¹⁾ EYVL C 365 E, 19.12.2000, s. 268.

⁽²⁾ EYVL C 204, 18.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 17. toukokuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 10. lokakuuta 2000 (EYVL C 329, 20.11.2000, s. 1) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 13. joulukuuta 2000.

⁽⁴⁾ EYVL L 76, 6.4.1970, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 1999/102/EY (EYVL L 334, 28.12.1999, s. 43).

⁽⁵⁾ EYVL L 42, 23.2.1970, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/91/EY (EYVL L 11, 16.1.1999, s. 25).

”8.1 Ottomoottorilla varustetut ajoneuvot

8.1.1 Benssiinillä toimivat moottorit

Uusien ajoneuvotyyppien osalta 1 päivästä tammikuuta 2000 ja kaikkien ajoneuvotyyppien osalta 1 päivästä tammikuuta 2001 M1-luokan ajoneuvoihin, lukuun ottamatta ajoneuvoja, joiden enimmäismassa on suurempi kuin 2500 kg, sekä N1-luokan I-alaluokan ajoneuvoihin on asennettava OBD-järjestelmä, joka valvoo päästöjen rajoittamista liitteen XI mukaisesti.

Uusien ajoneuvotyyppien osalta 1 päivästä tammikuuta 2001 ja kaikkien ajoneuvotyyppien osalta 1 päivästä tammikuuta 2002 N1-luokan II- ja III-alaluokan ajoneuvoihin sekä M1-luokan ajoneuvoihin, joiden enimmäismassa on suurempi kuin 2500 kg, on asennettava OBD-järjestelmä, joka valvoo päästöjen rajoittamista liitteen XI mukaisesti.

8.1.2 Nestekaasulla ja maakaasulla toimivat ajoneuvot

Uusien ajoneuvotyyppien osalta 1 päivästä tammikuuta 2003 ja kaikkien ajoneuvotyyppien osalta 1 päivästä tammikuuta 2004 M1-luokan ajoneuvoihin, lukuun ottamatta ajoneuvoja, joiden enimmäismassa on suurempi kuin 2500 kg, sekä N1-luokan I-alaluokan ajoneuvoihin, joissa käytetään polttoaineena pysyvästi tai osittain joko nestekaasua tai maakaasua, on asennettava OBD-järjestelmä, joka valvoo päästöjen rajoittamista liitteen XI mukaisesti.

Uusien ajoneuvotyyppien osalta 1 päivästä tammikuuta 2006 ja kaikkien ajoneuvotyyppien osalta 1 päivästä tammikuuta 2007 N1-luokan II- ja III-alaluokan ajoneuvoihin sekä M1-luokan ajoneuvoihin, joiden enimmäismassa on suurempi kuin 2 500 kg ja joissa käytetään polttoaineena pysyvästi tai osittain joko nestekaasua tai maakaasua, on asennettava OBD-järjestelmä, joka valvoo päästöjen rajoittamista liitteen XI mukaisesti.”.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 6 päivänä helmikuuta 2002. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 22 päivänä tammikuuta 2001.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

N. FONTAINE

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. LINDH

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

**EU—ROMANIA-ASSOSIAATIONEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 1/2001,
tehty 4 päivänä tammikuuta 2001,
assosiaationeuvoston päätöksellä N:o 3/97 käyttöön otetun kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän
soveltamisen jatkamisesta 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2001**

(2001/92/EY)

ASSOSIAATIONEUVOSTO, joka

katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Romanian assosiaatiosta tehdyn, 1 päivänä helmikuuta 1995 voimaan tulleen Eurooppa-sopimuksen pöytäkirjan N:o 2 11 artiklassa tarkoitettu yhteydenpitoryhmä kokoontui 22 päivänä syyskuuta 2000 ja päätti suositella sopimuksen 106 artiklalla perustetulle assosiaationeuvostolle, että assosiaationeuvoston päätöksellä N:o 3/97 ⁽¹⁾ vuonna 1998 käyttöön otetun kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän, jonka soveltamista jatkettiin viimeksi päätöksellä N:o 1/2000 ⁽²⁾ 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2000, soveltamista jatkettaisiin 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2001.
- (2) Saatuaan kaikki asiaa koskevat tiedot assosiaationeuvosto on päättänyt noudattaa tätä suositusta,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Jatketaan päätöksellä N:o 3/97 käyttöön otetun kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamista 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2001. Mainitun päätöksen johdanto-osassa ja 1 artiklan 1 ja 3 kohdassa olevat viittaukset 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2000 väliseen ajanjaksoon korvataan viittauksilla 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 väliseen ajanjaksoon.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se tehdään.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2001.

Tehty Brysselissä 4 päivänä tammikuuta 2001.

Assosiaationeuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. LINDH

⁽¹⁾ EYVL L 13, 19.1.1998, s. 57.

⁽²⁾ EYVL L 67, 15.3.2000, s. 35.

**EU—TŠEKin TASAVALTA-ASSOSIAATIONEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 1/2001,
tehty 5 päivänä tammikuuta 2001,
assosiaationeuvoston päätöksellä N:o 3/97 käyttöön otetun kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän
soveltamisen jatkamisesta 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2001**

(2001/93/EY)

ASSOSIAATIONEUVOSTO, joka

katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Tšekin tasavallan assosiaatiosta tehdyn, 1 päivänä helmikuuta 1995 voimaan tulleen Eurooppa-sopimuksen pöytäkirjan N:o 2 10 artiklassa tarkoitettu yhteydenpitoryhmä kokoontui 13 päivänä syyskuuta 2000 ja päätti suositella sopimuksen 104 artiklalla perustetulle assosiaationeuvostolle, että assosiaationeuvoston päätöksellä N:o 3/97⁽¹⁾ vuonna 1998 käyttöön otetun kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän, jonka soveltamista jatkettiin viimeksi päätöksellä N:o 1/2000⁽²⁾ 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2000, soveltamista jatkettaisiin 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2001.
- (2) Saatuaan kaikki asiaa koskevat tiedot assosiaationeuvosto on päättänyt noudattaa tätä suositusta,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Jatketaan päätöksellä N:o 3/97 käyttöön otetun kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamista 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2001. Mainitun päätöksen johdanto-osassa ja 1 artiklan 1 ja 3 kohdassa olevat viittaukset 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2000 väliseen ajanjaksoon korvataan viittauksilla 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 väliseen ajanjaksoon.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se tehdään.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2001.

Tehty Brysselissä 5 päivänä tammikuuta 2001.

Assosiaationeuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. LINDH

⁽¹⁾ EYVL L 13, 19.1.1998, s. 57.

⁽²⁾ EYVL L 69, 17.3.2000, s. 53.

EU—SLOVAKIA-ASSOSIAATIONEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 1/2001,
tehty 18 päivänä tammikuuta 2001,
assosiaationeuvoston päätöksellä N:o 3/97 käyttöön otetun kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän
soveltamisen jatkamisesta 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2001

(2001/94/EY)

ASSOSIAATIONEUVOSTO, joka

katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Slovakian tasavallan assosiaatiosta tehdyn, 1 päivänä helmikuuta 1995 voimaan tulleen Eurooppa-sopimuksen pöytäkirjan N:o 2 10 artiklassa tarkoitettu yhteydenpitoryhmä kokoontui 22 päivänä syyskuuta 2000 ja päätti suositella sopimuksen 104 artiklalla perustetulle assosiaationeuvostolle, että assosiaationeuvoston päätöksellä N:o 3/97⁽¹⁾ vuonna 1998 käyttöön otetun kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän, jonka soveltamista jatkettiin viimeksi päätöksellä N:o 1/2000⁽²⁾ 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2000, soveltamista jatkettaisiin 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2001.
- (2) Saatuaan kaikki asiaa koskevat tiedot assosiaationeuvosto on päättänyt noudattaa tätä suositusta,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Jatketaan päätöksellä N:o 3/97 käyttöön otetun kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmän soveltamista 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2001. Mainitun päätöksen johdanto-osassa ja 1 artiklan 1 ja 3 kohdassa olevat viittaukset 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2000 väliseen ajanjaksoon korvataan viittauksilla 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 väliseen ajanjaksoon.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se tehdään.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2001.

Tehty Brysselissä 18 päivänä tammikuuta 2001.

Assosiaationeuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. LINDH

⁽¹⁾ EYVL L 13, 19.1.1998, s. 57.

⁽²⁾ EYVL L 67, 15.3.2000, s. 36.

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 20 päivänä syyskuuta 2000,

tukiohjelmasta, jonka Italia aikoo toteuttaa EMOTR:n ohjausosaston menoja ja muita kiireellisiä toimenpiteitä koskevan 4 päivänä helmikuuta 1998 annetun Sardinian aluelain 14 artiklan mukaisesti

(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 2753)

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(2001/95/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

on mainitun artiklan mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ja ottaa huomioon nämä huomautukset ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

I

Menettely

- (1) Italia ilmoitti 18 päivänä maaliskuuta 1998 päivätyllä kirjeellään komissiolle tukitoimista, joihin se aikoo ryhtyä 4 päivänä helmikuuta 1998 annetun EMOTR:n ohjausosaston menoja ja muita kiireellisiä toimenpiteitä koskevan Sardinian aluelain (jäljempänä 'aluelaki') nojalla. Italia toimitti 11 päivänä elokuuta 1998, 9 päivänä joulukuuta 1998 ja 4 päivänä maaliskuuta 1999 päivätyillä kirjeillään lisätietoja komissiolle.
- (2) Komissio ilmoitti Italialle 17 päivänä toukokuuta 1999 päivätyllä kirjeellään SG (99) D/3464 päätöksestään aloittaa aluelain 14 artiklassa säädettyjen tukitoimien osalta Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely. Samassa kirjeessä komissio pani merkille, että Italian viranomaiset ovat ryhtyneet kumoamaan aluelain 10, 11, 12, 13, 15, 17, 19 ja 21 artiklaa, sekä ilmoitti Italialle, ettei se vastusta 6, 16, 18, 20, 22 ja 23 artiklan mukaisia toimenpiteitä.
- (3) Komission päätös menettelyn aloittamisesta on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ⁽²⁾. Komissio on kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa tuesta.
- (4) Komissio ei ole saanut huomautuksia asianomaisilta. Italia esitti huomautuksensa 22 päivänä kesäkuuta 1999 päivätyllä kirjeellään.

⁽¹⁾ EYVL C 220, 31.7.1999, s. 4.

⁽²⁾ Ks. alaviite 1.

II

Kuvaus tuesta

- (5) Aluelain 14 artiklassa säädetään, että aluehallinto saa korvata haitallisten sääolojen sekä eläin- ja kasvitautien aiemmin aiheuttamat menetykset jopa 100-prosenttisesti. Laissa säädetään nimenomaisesti, että tällaista tukea voidaan myöntää jo aiemmin näistä syistä maksettujen tukien täydentämiseksi. Jos rahoitusta ei ole riittävästi, etusijalle asetetaan kohteet, jotka ovat saaneet tai ovat saamassa vakauttamislainoja, eli lainoja, joilla järjestellään uudelleen erääntyneet maksuerät ja maksamattomat korot, joita ei ole voitu maksaa kyseisen luonnonmullistuksen aiheuttamien tuotantotappioiden vuoksi.
- (6) Kirjeissään Italian viranomaiset täsmensivät, että toimenpiteellä pyritään korvaamaan alla esitettyyn taulukkoon koottujen Sardiassa vuodesta 1988 alkaen tapahtuneiden 24 sääilmiön aiheuttamat ja eläintautien vuosina 1990—1997 aiheuttamat menetykset. Kaikkien tappioiden osalta Italian viranomaiset painottivat, että korvaushakemukset täyttävät komission tällaisia tukia varten tavallisesti soveltamat edellytykset ja että ne toimitettiin ja dokumentoitiin kyseisenä ajankohtana, mutta tukea ei pystytty maksamaan budjettivarojen riittämättömyyden vuoksi.

Ilmiö	Oikeusperusta Laki N:o 590, 15.10.1981; laki N:o 185, 14.2.1992; laki N:o 198, 13.5.1985; aluelaki N:o 11, 20.3.1989 (komission hyväksymä tuki N:o 91/89) aluelaki N:o 12, 10.6.1974; aluelaki N:o 28, 10.4.1978
1. Kuivuus — 1988/1989 (Sardinia)	D.A. 2820/89
2. Kuivuus — 1989/1990 (Sardinia)	D.A. 48/91 — 378/91
3. Rankkasateet — marraskuu 1989 (Cagliari)	D.A. 1658/90
4. Voimakkaat tuulet — helmikuu 1990 (Cagliari)	D.A. 1682/91
5. Voimakkaat tuulet — maaliskuu 1990 (Nuoro)	D.A. 1659/90
6. Raekuuro — elokuu 1990 (Cagliari)	D.A. 78/SI/91
7. Rankkasateet — lokakuu 1990 (Cagliari)	D.A. 81/SI/91
8. Raekuuro — lokakuu 1990 (Cagliari)	D.A. 49/SI/91
9. Jatkuvat sateet — joulukuu 1990 (Sassari)	D.A. 82/SI/91
10. Tuulet — huhtikuu 1991 (Oristano)	D.A. 115/SI/92
11. Pakkanen — huhtikuu 1991 (Cagliari)	D.A. 116/SI/92
12. Raekuurot — huhti-toukokuu 1991 (Cagliari)	D.A. 114/SI/92
13. Rankkasateet — marraskuu 1991 (Sassari)	D.A. 19/SI/93
14. Voimakkaat tuulet — joulukuu 1991 (Oristano)	D.A. 18/SI/93
15. Voimakkaat tuulet — joulukuu 1991 (Sassari)	D.A. 20/SI/93
16. Pakkanen — joulukuu 1991 / tammikuu 1992 (Cagliari)	D.A. 17/SI/93
17. Jäätävät tuulet — helmi-maaliskuu 1993 (Sassari)	D.A. 161/SI/93
18. Voimakkaat tuulet — maaliskuu 1993 (Cagliari)	D.A. 160/SI/93

Ilmiö	Oikeusperusta Laki N:o 590, 15.10.1981; laki N:o 185, 14.2.1992; laki N:o 198, 13.5.1985; aluelaki N:o 11, 20.3.1989 (komission hyväksymä tuki N:o 91/89) aluelaki N:o 12, 10.6.1974; aluelaki N:o 28, 10.4.1978
19. Raekuuro — maaliskuu 1993 (Cagliari)	D.A. 165/SI/93
20. Rankkasateet — loka-marraskuu 1993 (Cagliari — Nuoro)	D.A. 129/SI/94
21. Kuivuus — 1994—1995 (Sardinia)	D.A. 18/SI/96
22. Voimakkaat tuulet — huhtikuu 1994 (Sassari)	D.A. 191/SI/94
23. Voimakkaat tuulet — toukokuu 1995 (Sassari — Nuoro)	D.A. 237/SI/95
24. Raekuuro — kesäkuu 1996 (Cagliari)	D.A. 306/SI/96

- (7) Vaikka perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja komission soveltamissa käytänteissä luonnonmullistuksista johtuvien haitallisten sääilmiöiden aiheuttamien menetysten korvaamiseksi maksetuista tuista ei määrätä määräaikaa, jossa tuki on maksettava, komissio on menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään katsonut, että näistä säännöksistä käy epäsuorasti ilmi, että tuki on maksettava kohtuullisen ajan kuluessa ilmiöstä. Kyseessä olevassa tapauksessa tuki maksettiin jopa kymmenen vuotta ilmiön jälkeen, ja komission mielestä tällaisissa tapauksissa on todellinen vaara, että tuki vääristää huomattavasti nykyisiä kilpailuedellytyksiä. Niissä tapauksissa, joissa tuottajat ovat onnistuneet tasaamaan haitallisen ilmiön aiheuttamat menetykset, vuosia myöhässä maksetut korvaukset aiheuttavat samanlaisia taloudellisia vaikutuksia kuin toimintatukien maksaminen. Toinen vaihtoehto on, että tuottajat eivät ole pystyneet tasaamaan menetyksiä ja niiden taloudelliset vaikeudet jatkuvat. Tällaisissa tapauksissa komissio katsoi, että sen on varauduttava sellaiseen mahdollisuuteen, että tuen maksu ei täytä vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenteiden uudistamiseksi tarkoitettua valtion tukea koskevissa yhteisön suuntaviivoissa⁽³⁾ määrättyjä tiukkoja edellytyksiä. Tässä yhteydessä komissio totesi, että jos käytettävissä olevat varat eivät riitä kattamaan kaikkia menetyksiä kyseessä olevassa tapauksessa, etusijalle asetetaan tuottajat, joilla on huomattavia lainoja, eikä tuottajia, jotka ovat kärsineet suurimmat menetykset. Komission mielestä tämä herättää vähintään kysymyksen, onko ehdotetun toimenpiteen perimmäisenä tarkoituksena itse asiassa tuen myöntäminen tuottajille, jotka ovat tällä hetkellä taloudellisissa vaikeuksissa.
- (8) Lisäksi, kun on kyse tuottajille eläintautien aiheuttamien menetysten korvaamiseksi maksettavasta suuresta tuesta, komission vakiintuneen käytännön mukaan tukea voidaan maksaa ainoastaan tietyin edellytyksin. Nämä liittyvät erityisesti yhteisön säännöksiin tai kansallisiin säännöksiin, joilla toimivaltaisille viranomaisille annetaan mahdollisuus toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä kyseisen taudin osalta joko ryhtymällä taudin hävittämistä koskeviin toimenpiteisiin ja erityisesti ottamalla käyttöön korvaukseen oikeuttavia sitovia toimenpiteitä tai perustamalla aluksi varo- ja valvontajärjestelmä. Tukitoimenpiteitä olisi sovellettava ainoastaan kansanterveydellisesti merkittäviin tauteihin eikä tapauksiin, jotka maataloustuottajat voivat kohtuudella käsitellä itse. Menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään komissio katsoi, että Italian viranomaiset eivät ole toistaiseksi pystyneet toimittamaan tarvittavia tietoja, joilla varmistettaisiin edellä mainittujen edellytysten täyttyminen.
- (9) Komissio on kuitenkin päättänyt olla vastustamatta 14 artiklan soveltamista, jolla syötäväksi tarkoitettujen tomaattien viljelijöille myönnettiin korvauksia tomaatin keltakäppyrälehdiviruksen satovuosina 1994/1995, 1995/1996 ja 1996/1997 aiheuttamista menetyksistä, koska se katsoi, että tällainen tuki on perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrätyn poikkeuksen mukainen. Kun otetaan huomioon aluelain 14 artiklan yleinen soveltamisala, komissio on kuitenkin korostanut, että muusta mahdollisesta tuesta kasvitautilien aiheuttamien menetysten korvaamiseksi olisi ilmoitettava erikseen perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

⁽³⁾ EYVL C 288, 9.10.1999, s. 2.

III

Italian huomautukset

- (10) Italian viranomaiset toimittivat 22 päivänä kesäkuuta 1999 päivätyllä kirjeellään huomautuksensa, joita täydennettiin myöhemmin 15 päivänä kesäkuuta 2000 päivätyllä kirjeellä.
- (11) Italian viranomaiset panevat 22 päivänä kesäkuuta 1999 päivätyssä kirjeessään tyytyväisinä merkille, että komissio päätti olla vastustamatta kasvitaudeista aiheutuneiden vahinkojen perusteella myönnettävää tukea, ja ilmoittavat poistavansa eläintautivahinkojen vuoksi myönnettävää tukea koskevan hankkeen. Haitallisten sääolojen aiheuttamien vahinkojen korvaamisesta Italian viranomaiset esittivät seuraavat huomautukset.
- (12) Kyseiset korvaukset ovat lisätukea haitallisten ilmiöiden vuoksi jo annettulle tuelle, eivätkä ne ylitä maanviljelijöille todellisuudessa aiheutunutta taloudellista menetystä. Yleisesti ottaen tuki on komission asettamien jopa 100-prosenttisen menetysten korvaamisen sallivien edellytysten ⁽⁴⁾ mukainen. Lisäksi se on perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukainen, ja siinä ei määrätä lainkaan rajoituksia, lukuun ottamatta vahingon määrään epäsuorasti liittyviä rajoituksia. Koska kyse on perustamissopimuksen määräyksestä, voitaisiin olettaa, että sillä on sama asema kuin sisäisessä lainsäädännössä perustuslailla ja että se näin ollen olisi oikeudellisenä tekstinä ylempänä. Tästä seuraa, että Sardinian alueen mielestä yhteisön lainsäädännön nojalla ei pitäisi estää jäsenvaltiota toimimasta perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan hengen mukaisesti, koska luonnonmullistusten ja poikkeuksellisten ilmiöiden aiheuttamien menetysten jopa 100-prosenttiseksi korvaamiseksi tarkoitetut tuet soveltuvat yhteismarkkinoille.
- (13) Perustamissopimuksen 92 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja komission vakiintuneen käytännön mukaan poikkeuksellisten sääilmiöiden aiheuttamien menetysten korvaamiseksi tarkoitetun tuen maksamiselle ei ole asetettu määräaika. Italian viranomaiset katsoivat, että tällainen määräaika olisi kuitenkin asetettava etukäteen niin, että kaikki jäsenvaltiot ovat yhdenvertaisia ja että kaikille taataan oikeusvarmuus. Lisäksi komission ehdottama "kohtuullisen ajan" käsite on subjektiivinen: se ei siis johda oikeusvarmuuteen, se voi johtaa syrjintään, ja siihen sisältyy todellinen riski jäsenvaltioiden toimimisesta eri tavoin. Tästä on osoituksena se, että saman kirjeen kasvitautien korvaamista koskevassa osassa komissio ilmoittaa pitävänsä vahinkojen tapahtumisajankohdan ja tuen maksamisen välistä aikaa "ei kohtuuttomana". Menetykset tapahtuivat satovuosina 1994/95, 1995/96 ja 1996/97. Siksi komissio on pitänyt "kohtuullisena" sellaista toimenpidettä, jossa otetaan huomioon vuodesta 1994 alkaen tapahtuneet haitalliset ilmiöt. On selvää, että Italian viranomaiset yhtyvät komission esittämiin arvioihin tomaatin keltakäppyrälehtiviruksen aiheuttamia menetyksiä koskevista korvauksista. Kuitenkin olisi johdonmukaista ja myös yhtenäisen kohtelun mukaista, että Sardinian alue voisi olettaa, että vuodesta 1994 lähtien tapahtuneita onnettomuuksia varten myönnettäviä lisätukia voitaisiin pitää hyväksyttävänä.
- (14) Italian viranomaiset totesivat lisäksi, että perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ⁽⁵⁾ 15 artiklassa säädetään, että komission toimivaltuuksiin perii sääntöjenvastainen tuki takaisin sovelletaan kymmenen vuoden vanhentumisaikaa, eli ne vanhentuvat kymmenen vuoden kuluessa. Jos siis katsotaan, että maatalousyritysten on kärsittävä taannehtivasti kymmenen vuoden ajan sääntöjenvastaisten tukien myöntämisen seuraamuksista, miksi ne eivät voisi nauttia myös sääntöjenmukaisten tukien myönteisistä vaikutuksista samalta ajalta. Näin ollen aluehallinnon mielestä myös komission arvioiden mukaisesti kymmentä vuotta on pidettävä kohtuullisena takaisinperimisaikana, eikä missään nimessä voida kieltää vuodelta 1994 ja siitä eteenpäin periytyvien korvausten kohtuullisuutta.
- (15) Komission ilmaisemasta huolestumisesta, joka koskee useita vuosia haitallisen ilmiön jälkeen myönnettyjen tukien vaikutuksia, Italian viranomaiset katsoivat, että komission käyttämät perusteet tekisivät luonnonmullistusten perusteella myönnettävien tukien maksamisen lähes mahdottomaksi ja tekisivät perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdasta täysin tarpeettoman. Ongelman ilmenee ilmiön tapahtumisvuotta seuraavasta satovuodesta eteenpäin, jolloin olisi arvioitava, onko menetykset pystytty tasaamaan vai ei. Kummassakaan tapauksessa ei voitaisi kuitenkaan

⁽⁴⁾ Kilpailun edellytyksiä maataloudessa käsittelevälle työryhmälle tarkoitettu valmisteluasiakirja maataloustuotannolle tai maatalouden tuotantovälineille aiheutuneiden vahinkojen korvaamiseksi tarkoitetuista kansallisista tuista (asiak. VI/5934/86 Rev. 2).

⁽⁵⁾ Tällä hetkellä 88 artikla (EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1).

myöntää tukea luonnonmullistusten vuoksi, sillä kyse olisi joko toimintatuesta tai tuesta vaikeuksissa oleville yrityksille. Lisäksi käytännön tasolla Italian viranomaiset katsovat, että komission näemyksen omaksuminen vaikeuttaisi huomattavasti perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltamista ja johtaisi toimenpiteen kestävämmäksi pidettävään byrokratisoitumiseen. Olisi siis joka kerta tarpeen — paitsi jos tuki myönnetään samana satovuonna kuin haitallinen ilmiö tapahtui — teettää perusteellisia tutkimuksia sen tarkistamiseksi, onko menetykset tasattu vai ei.

- (16) Lisäksi Italian viranomaiset totesivat, että haitallisista sääoloista johtuvat tuet maksetaan tavallisesti huomattavan ajan kuluttua haitallisen ilmiön toteamisen jälkeen. Heti ilmiön toteamisen jälkeen, vaikka se voikin kestää kauan, tukiasioista vastaavan alueellisen laitoksen (Ersat) maatalousasiantuntijat arvioivat vahinkoa kärsineelle maantieteelliselle alueelle aiheutuneiden vahinkojen määrän sekä edellisen kolmivuotiskauden tavallisen tuotantotason perusteella tuottajien kärsimät menetykset myytävään kokonaissatoon nähden. Sen jälkeen asiantuntijat laativat selvityksen, joka toimitetaan maatalouslautakunnan arvioitavaksi. Jos katsotaan, että lain edellytykset haitallisen ilmiön luokittelemisesta poikkeukselliseksi täyttyvät, lautakunta esittää aluehallitukselle 60 päivän kuluessa ilmiön päättymisestä, että tehdään asiaa koskeva päätös, josta käyvät ilmi myös myönnettävät tuet. Sen jälkeen päätös toimitetaan maatalouspolitiikasta vastaavaan ministeriöön, joka — mikäli ehdotus katsotaan hyväksyttäväksi — antaa asiaankuuluvan säädöksen julkaistavaksi Italian tasavallan virallisessa lehdessä. Tässä vaiheessa maatalouslautakunta antaa toisen säädöksen, jossa määritellään edunsaajat, myönnettävän tuen laji hakemusten esittämistä varten määräaika, joka on tavallisesti 60 päivää säädöksen julkaisemisesta alueen virallisessa lehdessä. Kun hakemusten esittämiselle varattu määräaika on umpeutunut, hakemukset arvioidaan yksittäin sen selvittämiseksi, onko tuen myöntämiselle subjektiivisia ja objektiivisia edellytyksiä, sekä tuen määrän arvioimiseksi. Menettelyjen hoitamisesta vastaavissa virastoissa ei ole paljon henkilöstöä, ja niiden on usein vastattava myös muista maataloustoimista. Kun menettelyjä on paljon (laajojen ilmiöiden kohdalla hakemuksia voi olla tuhansia), virastoilta voi kuluja jopa vuosia niiden täydelliseen käsittelemiseen. Sen lisäksi ilmiöt menevät usein päällekkäin, julkisten varojen määräraharauksissa ja sitomisessa voi ilmetä viivästyksiä, eivätkä liitteenä olevat asiakirjat ole aina täydellisiä. Näin ollen tuen myöntäminen voi kestää vuosia.
- (17) Tässä kohdin Italian viranomaiset päättelivät, että käsiteltävässä tapauksessa on silti tosiasia — vaikka myönnettäisiinkin, että toimintatukeen ja vaikeuksissa oleviin yrityksiin liittyvät epäilyt ovat mahdollisia — että yritykset ovat kärsineet vahinkoa ja ettei tätä vahinkoa ole korvattu täysimääräisesti.
- (18) Italian viranomaisten mukaan komission pelkäämää vaaraa kilpailuedellytysten vääristymisestä olisi arvioitava juuri tämän seikan valossa. Haitallisen ilmiön jälkeen vahinkoa kärsimättömät yritykset ovat objektiivisesti katsottuna edullisemmassa asemassa, ja kilpailuedellytykset kääntyvät niiden eduksi. Tämä tahaton kilpailuvääristymä poistuisi, jos ja kun kärsityt menetykset korvattaisiin täysimääräisesti. Jos tällainen vahinko korvattaisiin myöhässä, vahinkoa kärsimättömät yritykset olisivat koko viivästyksen ajan edullisemmassa kilpailuasemassa alkutilanteeseen nähden. Jos menetykset korvataan osittain, vahinkoa kärsimättömien yritysten edullinen asema vahvistuisi, vaikkakin vain osittain. Niinpä Italian viranomaisten mielestä viivästynyt, tässä tapauksessa vuosien päästä tapahtuvaa tukien maksamista ei voida pitää muuna kuin alkutilanteeseen nähden muuttuneen tasapainon myöhästyneenä palauttamisena. Jos kilpailuedellytykset ovat tänä aikana muuttuneet, se on koitunut ainoastaan mullistuksen koettelemien yritysten vahingoksi. Siksi kyseisen säännöksen nojalla suunnitellun korvauksen kieltäminen merkitsee ansiotta saadun edun vahvistamista. Määräaika voidaan tietenkin asettaa; kuten aiemmin todettiin, Italian viranomaiset pitivät kohtuullisena kymmentä vuotta.
- (19) Lisäksi Italian viranomaisten mielestä 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen korvaukset ovat luonteeltaan sellaisia, etteivät ne riipu missään nimessä maatalousyrittäjien taloudellisesta tilanteesta ja rahoitustilanteesta. On siis kyse korvauksesta, jonka perusteena on ainoastaan haitallinen ilmiö. Samaa perustetta on siis käytettävä lisäkorvauksen, esimerkiksi kyseisten korvauksien kohdalla. Italian viranomaisten mielestä tämä päättely vastaa komission kantaa asiassa, joka koskee etusijan antamista niille yrittäjille, jotka ovat ottaneet normaalikorkoisia vakauttamislainoja, mikäli määrärahat eivät

riitä. Ongelmalla on kaksi puolta: hakemusten määrän ollessa tuhansia käytännön tasolla ei ole epäilystäkään siitä, etteikö ensin ja myöhemmin käsiteltävien välillä ole vuosien eroa, mikä riippuu henkilöstön työtaakasta ja liitteenä olevien asiakirjojen asianmukaisuuden tarkastamiseen menevästä ajasta. Tarvittavien varojen näkökulmasta todettakoon, ettei voida heti tietää, mitä määrärahoja alueellinen lakiasäättävä elin voi osoittaa toimia varten. Voidaan kuitenkin olettaa, että on tarpeen jaksottaa määrärahoja enemmän eri kausille, ja tämän osalta on pidettävä mielessä julkisen talouden nykytila. On ymmärrettävää, että toimenpidettä varten varattujen osittaisten määrärahojen kohdalla tuen maksaminen keskeytyy ensimmäisen kerran ensimmäisen määrärahaerän ehdyttyä.

- (20) Lisäksi Italian viranomaiset totesivat, että kyseisten kansallisten säädösten mukaisesti suuri joukko yrityksiä jää joka tapauksessa pois poikkeuksellisten sääilmiöiden vuoksi myönnettävien vahingonkorvausten piiristä. Korvauksen saamisen alarajaksi on asetettu Italiassa 35 prosenttia myytävästä vuotuiseesta kokonaissadosta eli normaalisadosta. Tällaisen ehdon on toteuduttava kyseisellä alueella ennen kaikkea keskimääräisesti: tämä tarkoittaa sitä, että jotkin yritykset ovat saattaneet kärsiä huomattavia menetyksiä, mutta ne eivät ole oikeutettuja korvauksiin, koska vahingot eivät alueella yllä keskimäärin 35 prosenttiin. Toiseksi, vaikka yritykset sijaitsisivatkin korvausalueilla, niiden tuotanto on saattanut kärsiä menetyksistä vain tietyillä tuotannonaloilla, ja koska niiden tuotanto on monialaista, tappiot eivät nouse 35 prosenttiin normaalisadosta. Kolmanneksi korvaukset maksetaan aina osakorvauksina sekä investointimenetysten (korvausten määrä on 50 prosenttia tai 100 prosenttia) osalta että varsinkin, kun on kyse satomenetyksistä, jotka eivät useimmiten ylitä vähäisenä pidettävää 3 miljoonan Italian liiran ylärajaa. Näin ollen joskus varsin huomattavakin osa menetyksistä jää yritysten itsensä maksettavaksi.
- (21) Kun kaikki edellä mainittu otettiin huomioon, päätettiin antaa etusija niille yrittäjille, jotka ovat ottaneet normaalikorkoisia vakauttamislainoja. Tällainen lähtökohta katsottiin Sardiniaa toistuvasti koettelevien haitallisten sääilmiöiden ja luonnonmullistusten mukaiseksi. Sen vuoksi arvioitiin, että yksi mahdollinen ratkaisu yritysten kannalta olisi, että toistuvien luonnonmullistusten sekä aina osissa ja myöhässä maksettavien korvausten vuoksi otettaisiin käyttöön keskipitkän aikavälin rahoitustoimet, joilla pyritään mukautettujen kulujen avulla keventämään vuosibudjettia. Sardinian vuosisatainen historia, jossa tällaiset ilmiöt toistuvat aika ajoin, varsinkin kausiluonteinen tai vuosittainen kuivuus ja sen aiheuttama kato, ovat osoituksena siitä, etteivät poikkeukselliset sääilmiöt ole tekosyy tuen myöntämiselle. Vaikka toisaalta jätettäisiinkin yksittäiset ilmiöt huomiotta, Sardinian vähäsateisuuden tai ainakin epäsäännöllisten sateiden vuoksi alue on jatkuvasti huonommassa asemassa Italian niemimaan ja Euroopan keski- ja pohjoisosien onnekaampiin alueisiin nähden. Vakauttamislainojen olemassaolo kertoo siten ongelmasta, joka saa alkunsa toistuvista haitallisista sääilmiöistä. Siten Italian viranomaiset päättelivät, että etusijan antamisen ongelmallisuus ei ole todellista. Mahdollisuuksia on siis kaksi. Joko toimenpide on perustamissopimuksen määräysten mukainen, jolloin suosimisen kieltämiselle ei ole perusteita, tai se ei ole määräysten mukainen, jolloin suosimisesta on luovuttava. Sardinian alueen kanta on, ettei ole mitenkään johdonmukaista katsoa, että perustamissopimuksen mukaisuus riippuu siitä, suositaanko jotakuta viljelijää vai ei.
- (22) Lisäksi Italian viranomaiset selvittivät, miksi ei ollut mahdollista maksaa edes osaa korvaussummasta välittömästi haitallisia ilmiöitä seuranneina vuosina. Ensinnäkin viranomaiset muistuttivat, että Italian voimassa olevan lainsäädännön luonnonmullistuksia koskevat säännökset ovat paljon jäykempinä kuin vastaavat yhteisön lainsäädännön säännökset sekä satovahinkokorvauksen alarajan että ylärajan osalta, joista jälkimmäinen ei useimmiten ylitä 3 miljoonaa Italian liiraa ja jota korotetaan 10 miljoonaan katteenalaisessa viljelyssä. Investointimenetykset korvataan tapauskohtaisesti niin, että menetetyt investoinnit uusimisesta johtuvat kulut korvataan 50-prosenttisesti tai 80-prosenttisesti. Näitä rajoja korotettiin Sardiniaa koskevalla erityislainsäädännöllä vuosien 1994–95 kuivuuden yhteydessä, mutta ainoastaan joidenkin lajikkeiden osalta. Olisi siis poistettava nykyiset lainsäädännölliset rajoitukset, ja tämä voidaan tehdä ainoastaan säädöksen avulla. Juuri tästä syystä 14 artiklaan sisältyy tukea koskeva luonnos. Jos komissio ei hyväksy tätä artiklaa, on mahdotonta maksaa jo myönnettyjä korvauksia, kuten aiemmin on tehty.

- (23) Toiseksi on otettava huomioon, että valtiollisilla tai alueellisilla määrärahoilla ei ole koskaan voitu toteuttaa täysimääräisesti 3 miljoonan Italian liiran korvaukseen oikeutettujen yritysten, erityisesti pienten yritysten osuuksia. Näin ollen satovahinkokorvauksissa ei ole turvauduttu siihen, että laskettaisiin prosenttiosuuksia korvauksista, vaan on otettu käyttöön muuttujia, jotka kuvaavat kuitenkin osaa kärsitystä vahingosta. On siten selvää, että jokaisen 24 toimenpiteen osalta ei voida laskea, mikä prosenttimäärä korvauksesta on jo maksettu.
- (24) Lopuksi todettakoon, että Italian viranomaiset siis pyysivät komissiota hyväksymään 14 artiklan mukaisen lisätuen. Sardiniahan pyrkii ottamaan yksittäiset menettelyt uudelleen tarkasteltaviksi ja ottamaan selvää eroista myönnetyn tuen ja kärsityn vahingon välillä.
- (25) Italian viranomaiset ehdottivat 15 päivänä kesäkuuta 2000 päivätyssä kirjeessään, että tuen edellytyksiä muutetaan ja että tukien myöntäminen rajoitetaan niiden satotappioiden korvaamiseen, jotka liittyvät vuosien 1988/89, 1989/90 ja 1994/95 kuiviin kausiin (6 kohdassa mainitut ilmiöt 1, 2 ja 21). Italian viranomaiset ovat sitä mieltä, että — jos otetaan huomioon ilmiöiden laajuus ja jatkuva vaikutus — nämä ilmiöt ovat maatalousalan valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen kohdassa 11.1.2 ⁽⁶⁾ mainittujen edellytysten mukaisia, ja niiden mielestä niitä on mahdollista soveltaa tässä tapauksessa.
- (26) Italian viranomaisten mukaan kuivat kaudet ovat koetelleet koko Sardinian aluetta, ja niillä on ollut mittavia vaikutuksia maataloustuotannon kokonaisarvoon, erityisesti vahinkoa kärsineiden yritysten tuotantoon ja organisaatioon. Kuivien kausien toistuminen on alentanut voimakkaasti talvisatojen tuottoa ja myös vaikeuttanut kasteluviljelmien viljelyohjelmien tekoa. Kasteluviljelmillään päästään tavallisesti kaupallisesti parhaimpiin tuloksiin. Italia lisäsi, että Sardiniaa koetelleet kuivat kaudet ovat aiheuttaneet menetyksiä arviolta 1 178 miljardin Italian liiran edestä, ja näistä on maksettu korvauksia ainoastaan 433 miljardia liiraa.

IV

Arviointi tuesta

- (27) Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden myöntämä tuki taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Komissio katsoo, että tarkasteltavana olevassa tapauksessa 87 artiklan 1 kohdan soveltamisedellytykset täyttyvät. Lisäksi komissio toteaa, että Italian viranomaiset eivät kiistä tätä seikkaa.
- (28) Aluelain 14 artiklassa säädetään valtion varojen käyttämisestä korvaamaan Sardinian maanviljelijöille haitallisten sääilmiöiden aiheuttamia menetyksiä. Tuet myönnetään valikoidusti ainoastaan niille viljelijöille, joiden menetykset ovat yli 35 prosenttia myytävästä kokonaissadosta, ja samalla suositetaan näitä viljelijöitä niihin viljelijöihin nähden, jotka eivät ole oikeutettuja tukeen. Lisäksi järjestelmä vääristää kilpailua ja vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Tällainen merkitsee muihin nähden ansiottoman edun antamista tukeen oikeutetuille maanviljelijöille ja vahvistaa siten heidän asemaansa markkinoilla. Lisäksi Italian viranomaiset eivät ole toimittaneet päinvastaista tietoa, ja komissio katsoo voivansa olettaa, että ainakin jotkut näistä viljelijöistä harjoittavat toimintaansa sellaisilla aloilla, joilla käydään vilkasta kauppaa jäsenvaltioiden välillä. Vuonna 1996 muista jäsenvaltioista Italiaan tuotiin elintarvikkeita 28 734 miljardin Italian liiran arvosta ja Italia vei muihin jäsenvaltioihin elintarvikkeita 17 821 miljardin liiran arvosta ⁽⁷⁾.

⁽⁶⁾ EYVL C 28, 1.2.2000, s. 2.

⁽⁷⁾ Lähde: Maatalouspolitiikan ministeriö.

- (29) Kuitenkin 87 artiklan 1 kohdassa määrättyyn valtiontuen myöntämistä koskevaan kieltoon sisältyy poikkeuksia. Italian viranomaiset ovat vastauksena komission 17 päivänä toukokuuta 1999 päivättyyn kirjeeseen ilmoittaneet katsovansa, että toimenpide sisältyy perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisen poikkeuksen soveltamisalaan. Siksi on aiheellista aloittaa arviointi käsittelemällä tätä väitettä.
- (30) Perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuu tuki luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseksi.
- (31) Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohtaan sisältyvään valtiontukien yleiseen myöntämiskieltoon tehtävien poikkeuksien osalta 87 artiklan 2 alakohdan b alakohtaa on tulkittava ahtaasti. Haitalliset luonnonilmiöt, kuten raesateet, pakkaneen, halla, kuivuus, sateet ja tuulet eivät ole sinällään 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja luonnonmullistuksia. Kuitenkin komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa VI/5934/87, jota Italian viranomaiset lainaavat huomautuksissaan, asetettuihin periaatteisiin perustuva komission vakiintunut käytäntö on, että maatalouden alalla tällaiset haitalliset ilmiöt rinnastetaan luonnonmullistuksiin, jos edunsaajan kärsimät vahingot ovat tietynsuuruisia. Komissio on esimerkiksi sallinut tukien maksamisen perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla raekuurojen, hallan, jään, kuivuuden, sateen ja tuulien kaltaisista haitallisista sääoloista johtuvien vahinkojen korvaamiseksi, jos edunsaajien menetykset ylittävät normaalialueilla 30 prosentin (epäsuotuisilla alueilla 20 prosentin) vähimmäisrajan laskettuna tavanomaisesta vuosisadosta, joka määritellään haitallisen ilmiön tapahtumisvuotta edeltävän kolmen vuoden keskimääräisen tuotannon perusteella. Investointien tuottavuuteen liittyvien tappioiden osalta vahingon on oltava yli 10 prosenttia ensimmäisenä vuonna ja useille vuosille jakautuvan kokonaisvahingon yli 30 prosenttia tai 20 prosenttia tavanomaisesta vuosituotannosta. Tuen määrä ei saa ylittää yksittäisten yritysten kärsimän vahingon määrää. Tämä käytäntö vahvistettiin äskettäin komission maatalouden valtiontukea koskevissa uusissa suuntaviivoissa ⁽⁸⁾.
- (32) Italian viranomaiset vahvistivat aluksi, että aluelain 14 artiklalla pyrittiin sallimaan tukien maksaminen niiden vahinkojen korvaamiseksi, jotka johtuvat Sardiniaa vuosina 1989—1996 koetelleesta 24 sääilmiöstä (kuivuus, sateet, tuulet, raesateet ja pakkaneen). Ne ehdottivat myös korvausten rajaamista kolmeen vuosina 1989—1995 tapahtuneeseen sääilmiöön (kuivuus). Lisäksi Italian viranomaiset korostivat, että tuen myöntämiseksi edellytetään, että menetysten vähimmäismäärä on 35 prosenttia kyseisellä maantieteellisellä alueella ja että yksittäisten tuottajien kärsimät vahingot ovat vähintään 35 prosenttia heidän myytävästä bruttotuotannostaan, joka määritellään kolmen edellisen vuoden tavanomaisen tuotannon pohjalta laskettavan sellaisen vuosittaisen kokonaistuotannon perusteella, joka voidaan saattaa myyntiin. Kyseinen prosenttimäärä ylittää komission asettamat vähimmäisrajat (20 prosenttia epäsuotuisilla alueilla ja 30 prosenttia muilla alueilla). Lisäksi tuet maksetaan ainoastaan siinä laajuudessa kuin luonnonmullistuksen tapahtumisen aikaan on arvioitu ja ilman korkoja.
- (33) Näin ollen komissio arvioi 17 päivänä toukokuuta 1999 päivättyssä kirjeessään, jolla se aloitti perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn, että kukin taulukon kohdassa 6 luetellusta 24 sääilmiöstä oli niiden perusteiden mukainen, joita komissio oli aiemmin soveltanut arvioidessaan perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla myönnettävien haitallisten sääilmiöiden vuoksi maksettavia korvauksia. Komissio on siten päättänyt olla vastustamatta taulukon kohdan 6 toisella palstalla mainittujen säädösten perusteella aiempina vuosina myönnettyjä tukia.
- (34) Aluelain 14 artiklan nojalla sallitaan lisätukien maksaminen niille viljelijöille, jotka ovat jo saaneet korvauksen aiempien aluelakien puitteissa. Italian viranomaiset ovat vakuuttaneet (tavalla, jonka komissio myöntää päteväksi), että aiempien aluelakien ja 14 artiklan nojalla maksetun tuen kokonaisuus ei ylitä maanviljelijöiden todellisia kokonaisuusmenetyksiä sen suuruusina kuin aluehallinnon virkamiehet arvioivat vahingon määräksi kyseisen haitallisen ilmiön tapahtuessa.

⁽⁸⁾ Ks. alaviite 6.

- (35) Kuitenkin komissio katsoi tarpeelliseksi aloittaa perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn niiden epäilyjen vuoksi, jotka johtuvat ajallisesta etäisyydestä näiden haitallisten sääilmiöiden tapahtumishetkeen (jopa 10 vuotta), ja niiden kyseisten alojen kilpailuedellytyksiin heijastuvien vaikutusten vuoksi, jotka ovat seurausta siitä, että korvaukset maksetaan vasta vuosien kuluttua.
- (36) Italian viranomaisten esittämien huomautusten mukaan komission ei pitäisi kiinnittää huomiota haitallisten sääilmiöiden tapahtumisen ja tuen maksamisen välillä kuluneeseen aikaan. Perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ei aseteta määräaikaa tuen maksamiselle. Kun on kerran arvioitu, että viljelijän menetykset ylittävät vähimmäisrajan, tuet olisi voitava maksaa huolimatta siitä, miten kauan ilmiöstä on kulunut. Asettaessaan määräajan tuen maksamiselle komissio yrittää asettaa perustamissopimukseen sisältymättömän lisäehdon.
- (37) Komissio ei pidä tätä väitettä pätevänä. Perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa sanotaan, että yhteismarkkinoille soveltuu ”tuki luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseksi”. Tästä seuraa, että tuen salliminen edellyttää kahden ehdon täyttymistä: ensinnäkin vahingon on aiheuttanut luonnonmullistus; toiseksi tuki maksetaan sen aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi. Käsiteltävässä tapauksessa komissio myöntää, että maanviljelijät ovat kärsineet vahinkoa kyseisten haitallisten sääolojen vuoksi, ja se myöntää myös todeksi, kuten Italian viranomaiset ovat vakuuttaneet, että maksettavan tuen määrä ei ylitä menetyksiä. Komissio esitti kuitenkin 17 päivänä toukokuuta 1999 päivätyssä kirjeessään, että on tarpeen tarkistaa, onko tukea maksettu todella haitallisten sääolojen aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi. Tässä mielessä komissio näki kaksi epäilyttävää seikkaa: ilmiön tapahtumisesta kuluneen pitkän ajan ja sen, että tukea maksettaessa etusija on annettu taloudellisissa vaikeuksissa oleville maanviljelijöille eikä niille, jotka ovat kärsineet suurimmista menetyksistä. Kiinnittäessään huomiota siihen aikaan, joka on kulunut ilmiön tapahtumisesta komissio ei siis yritä asettaa lisäehtoa perustamissopimuksessa säädettyjen ehtojen rinnalle. Siten komissio pysyy kannassaan, jonka mukaan edellytyksenä sille, että tuella katsotaan korvattavan poikkeuksellisen tapahtuman aiheuttamia vahinkoja, on se, että tuki maksetaan kohtuullisen ajan kuluessa vahingon aiheuttaneen ilmiön tapahtumisesta ja että kaikki olennaiset tekijät otetaan huomioon.
- (38) Lisäksi Italian mielestä ”kohtuullisessa ajassa” on ohjeena liian epämääräinen ja subjektiivinen ja antaa aihetta oikeudelliseen epävarmuuteen. Mahdolliset aikarajat olisi asetettava etukäteen ja niiden kesto olisi määriteltävä.
- (39) Komissio katsoo, että tällainen tulkinta perustuu komission tähän tukijärjestelmään kohdistamien epäilyjen väärinymmärtämiseen. Komissio ei vastusta näiden tukien maksamista vain siksi, että on kulunut tietty aika haitallisten sääilmiöiden tapahtumisesta; sitä vastoin ajan kuluminen on yksi monista tekijöistä, joiden vuoksi komissio on alkanut epäillä, ettei ilmoitetun toimen tarkoituksena olekaan korvata nimenomaisesti haitallisten sääolojen aiheuttamia vahinkoja. Tätä seikkaa olisi arvioitava yhdessä muiden seikkojen kanssa tämän tapauksen erityisten olosuhteiden valossa sen määrittelemiseksi, täyttyvätkö 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisten poikkeusten soveltamiselle asetetut ehdot tuen osalta.
- (40) Juuri tästä syystä komissio ei ole pyrkinyt määrittelemään kohtuullisena pidettävää aikaa. Koska komission tehtäviin kuuluu kaikkien jäsenvaltioissa voimassa olevien tukijärjestelmien jatkuva seuranta, se on täsmentänyt maatalousalan valtiontukea koskevien suuntaviivojensa kohdassa 11.1.2, että ilman erityisiä perusteita, kuten esimerkiksi sellaisia, jotka liittyvät ilmiön luonteeseen ja laajuuteen tai vahingon myöhäiseen tai jatkuvaan vaikutukseen, se ei hyväksy tukiehdotuksia, jotka esitetään yli kolmen vuoden päästä ilmiön tapahtumisesta. Periaatteessa nämä suuntaviivat tulivat voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000, mutta oikeusvarmuuteen liittyvistä syistä ja puolustautumisoi-keuden turvaamiseksi (88 artiklan 2 kohdan mukainen menettely aloitettiin komission edellisen käytännön perusteella) komissio ei katso tarpeelliseksi soveltaa niitä taannehtivasti käsiteltävään tapaukseen.

- (41) Italia ehdotti, että mahdollinen määräaika tuen maksamiselle olisi kymmenen vuotta, mikä vastaisi laittomasti maksettujen tukeen takaisin perimiselle asetuksessa (EY) N:o 659/1999 vahvistettua määräaika. Lisäksi Italian mielestä komissio ei ole johdonmukainen, sikäli kuin se ei ole vastustanut tuen maksamista toisaalta keltakäppyrälehdiviruksen aiheuttamien markkinointivuosilta 1994/95 peräisin olevien vahinkojen vuoksi, vaikka muutamat niistä sääilmiöistä, joihin 14 artiklassa viitataan, ovat tapahtuneet tämän päivämäärän jälkeen. Italian viranomaisten huomautusten mukaan komission olisi siksi sallittava tukeen maksaminen ainakin vuonna 1994 ja sen jälkeen tapahtuneiden ilmiöiden korvaamiseksi.
- (42) Myös tässä tapauksessa Italian viranomaisten huomautukset näyttävät perustuvan komission tarkasteltavana olevaan toimenpiteeseen kohdistamien epäilysten väärinymmärtämiseen. On kuitenkin selvää, että komissio ei pidä pätevänä Italian viranomaisten esittämää rinnastusta, joka koskee asetuksen (EY) N:o 659/1999 13 artiklassa säädettyjen laittomasti myönnettyjen tukeen takaisinperimiselle asetettua kymmenen vuoden määräaika. Kuten asetuksen johdanto-osan 14 kappaleesta käy ilmi, kyseinen määräaika on asetettu oikeusvarmuuteen liittyvistä syistä. Lisäksi 13 artiklan 2 kohdan avulla vahvistetaan määräajan hallinnollista luonnetta, sillä komission laittomien tukien vuoksi aloittamissa menettelyissä voidaan sen nojalla poiketa määräajasta.
- (43) Samoin komissio torjuu sille osoitetut syytökset epäjohtonmukaisuudesta siinä, että se on sallinut tukien maksamisen markkinointivuosilta 1994/95 peräisin olevien kasvitaudin aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi ja on toisaalta ilmaissut epäilevänsä niitä tukia, jotka on maksettu kyseisen ajankohdan jälkeen haitallisten sääilmiöiden aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi. Ensinnäkin on muistettava, että Italian viranomaisten toimittamien selvitysten mukaan aluelain 14 artiklalla pyrittiin alun perin sallimaan tukien maksaminen vuoden 1988 ja kesäkuun 1996 välillä tapahtuneen 24 haitallisen sääilmiön korvaamiseksi, ja näistä ainoastaan neljä on tosiasiaa peräisin vuodelta 1994 tai sen jälkeiseltä ajalta. Koska kaikki kyseiset ilmiöt voidaan laskea mukaan ilmoitettuun toimenpiteeseen, komissio katsoo, että niitä on tarkasteltava kokonaisuutena. Lisäksi määräajan asettaminen vuosiin 1994/95 johtaisi siihen, että viimeisessä Italian ehdotuksessa luetelluista kolmesta kuivuusjaksosta kaksi ei olisi korvauskelpoisia, puhumattakaan siitä, että, jos komissio yrittäisi asettaa kullekin yksittäisille tapahtumalle oman määräajan, josta tukikelpoisuus riippuisi, se toimisi juuri niin kuin Italian viranomaisten mielestä sen ei tulisi toimia, eli yrittäisi asettaa 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltamiselle mielivaltaisen määräajan.
- (44) Lisäksi todettakoon, että komissio ei yleisesti ottaen pidä kasvi- ja eläintauteja perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuina poikkeuksellisia tapahtumina. Siksi komissio tarkasteli tukia perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohtaan sisältyvän poikkeuksen valossa ja katsoi, että kyseistä tukea ei voitaisi pitää tukena, jolla pyritään edistämään joidenkin toiminta-alojen tai talousalueiden kehitystä muuttamatta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisön edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Tätä arvioitaessa huomioon otettavat tekijät ovat varsin erilaisia niihin tekijöihin verrattuna, joita on käytettävä määriteltäessä, onko tuen tarkoituksena korvata luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttamaa vahinkoa.
- (45) Italian viranomaisten huomautusten mukaan niissä tapauksissa, joissa haitallisten luonnonilmiöiden aiheuttaman vahingon korvaamiseksi myönnettävän tuen maksaminen myöhästyi vaikkapa vain vuodella, ilmeni mahdollisesti kilpailun vääristymistä, ja se, onko maanviljelijä selviytynyt tappioistaan vai ei, ei ole käytännön peruste tuen maksamiselle. Italia ei kuitenkaan kiistä sitä komission väitettä, jonka mukaan kilpailun vääristymisen vaara kasvaa aina tuen viivästyessä. Lisäksi komissio ei ole koskaan väittänyt, että viljelijän kyvyn korvata menetykset itse turvautumalla omiin voimavaroihinsa tai tinkimällä omista tuloistaan — tai kyvyttömyyden tehdä näin — olisi oltava peruste tuen maksamiselle; Italian viranomaisten tätä koskevat huomautukset ovat siksi perusteettomia.
- (46) Italian viranomaisten ehdotuksesta rajoittaa kuivuuskausista (joita on 3 yhteensä 24 haitallisesta sääilmiöstä) kärsimään joutuneille maanviljelijöille maksettavia korvauksia komissio toteaa, että tällainen ratkaisu ei hälvennä komission esittämiä varauksia siitä, onko toimenpide 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla hyväksyttävä. Ensinnäkin kaksi kolmesta kuivuuskaudesta ajoittuu vuosiin 1988/89 ja 1989/90. Toiseksi Italian ehdotus tuo mukaan uuden valintaperusteen, jota

voitaisiin pitää korvaukseen oikeuttavana tekijänä ainoastaan, jos kuivuuden aiheuttaman vahingon voitaisiin katsoa olevan jatkuvaa, toisin kuin muiden haitallisten sääilmiöiden vaikutuksen. Vaikka ei olekaan vaikeaa myöntää, että teoriassa kuivuuden vaikutukset maataloustuotantoon voivat kestää ajallisesti muita ilmiöitä (esimerkiksi rankkasateita) kauemmin, komissio katsoo kuitenkin, että tämä tekijä riippuu enemmän vahingon suuruudesta kuin sen luonteesta. Italian viranomaiset ovat toimitaneet ainoastaan yleisluonteisen kuvauksen kuivuuden vaikutuksista yritysten talouteen arvioimatta, mitä olisivat ne jatkuvat taloudelliset vaikutukset, jotka saattaisivat kestää jopa 12 vuotta.

- (47) Siten komissio ottaa huomioon Italian viranomaisten esittämän huomautuksen, jonka mukaan voitaisiin tarvita jonkin verran aikaa — ehkä useita vuosiakin — siihen, että käydään läpi kaikki ne menettelyt, jotka liittyvät tukihakemuksiin luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseksi. Kuitenkin yleisesti ottaen tuen maksamista koskeva yleinen hyväksymispäätös ja ensimmäiset varaukset talousarvioon tehtiin ajallaan kyseisen tapahtuman jälkeen. Käsiteltävässä tapauksessa komissio voi jopa todeta, että niistä 24 luonnonkatastrofista, joihin Italian viranomaiset viittaavat, ensimmäisiin alueellisiin toimiin tuen myöntämiseksi ryhdyttiin 21 tapauksessa joko sinä vuonna kun ilmiö tapahtui tai seuraavana vuonna. Komissio epäilee vahvasti tarkasteltavana olevan toimen kohdalla sitä, että jopa kymmenen vuoden päästä ilmiön tapahtumisesta vasta tässä vaiheessa ehdotetaan sellaisen lisätuen myöntämistä, joka ei edes pysy ensimmäisten korvausten maksamisen aikaan lakiin sisältyneiden rajojen puitteissa.
- (48) Normaalkorkkoisia vakauttamislainoja ottaneiden viljelijöiden suosimiseen kohdistuviin komission vahvointiin epäilyihin Italian viranomaiset oikeastaan vastaavat, että tällainen seikka ei ole merkityksellinen, jos kerran on selvää, että asianomaiset viljelijät ovat kärsineet kyseisistä haitallisista ilmiöistä johtuvista menetyksistä. Jos otetaan huomioon edunsaajien suuri määrä ja oletettava käytettävissä olevien varojen rajallisuus, olisi joka tapauksessa tarpeen suosia joitakuita edunsaajia, ja alueelliset viranomaiset ovat katsoneet parhaaksi etusijan antamisen velkaantuneille viljelijöille.
- (49) Edellä mainituista syistä komissio ei hyväksy väitettä, jonka mukaan viljelijöillä olisi oikeus 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaiseen tukeen ainoastaan siksi, että he ovat aiempina vuosina kärsineet menetyksiä. Lisäksi komissio ei pidä täysin vakuuttavana Italian viranomaisten antamia selvityksiä vakauttamislainoja ottaneiden viljelijöiden suosimisen perusteista. Asiasta käydyn kirjeenvaihdon yhteydessä Italian viranomaiset korostivat, että heti haitallisten sääilmiöiden jälkeen maanviljelijät olivat toimittaneet korvaushakemukset asianmukaisine liitteineen ja että ne oli hallinnon toimesta tarkistettu ennen ensimmäisen tuen maksamista. Näyttäisi siis olevan suhteellisen helppoa tarkistaa, mikä olisi ensimmäisessä vaiheessa korvaamatta jätetyn menetyksen suuruus, ja osoittaa käytettävissä olevat määrärahat sen mukaisesti.
- (50) Huomautuksissaan Italian viranomaiset kirjoittavat:

”Sardinian vuosisatainen historia, jossa tällaiset ilmiöt toistuvat aika ajoin, varsinkin kausiluonteiset tai vuosittaiset kuivuudet ja niistä aiheutuva kato, ovat osoituksena siitä, etteivät poikkeukselliset sääongelmat ole tekosyy tuen myöntämiselle. Vaikka toisaalta jätettäisiinkin yksittäiset tapahtumat huomiotta, Sardinian vähäsateisuuden tai ainakin epäsäännöllisten sateiden vuoksi alue on jatkuvasti huonommassa asemassa Italian niemimaan ja Euroopan keski- ja pohjoisosien onnekaampiin alueisiin nähden. Vakauttamislainojen olemassaolo kertoo siten ongelmasta, joka johtuu toistuvista haitallisista sääilmiöistä.”

Komissio ei pysty näkemään, mikä on — tällaisessa tekstissä oletettu — yhteys vakauttamislainojen ja haitallisten sääolojen välillä, jotka ovat tunnetusti ainoastaan yksi mahdollinen maanviljelijöiden velkaantumisen syy. Lisäksi viittaus Sardinian yleisiin ilmasto-oloihin vahvistaa komission epäilyjä siitä, että toimenpiteellä pyritään pikemminkin auttamaan taloudellisiin vaikeuksiin joutuneita viljelijöitä kuin korvaamaan yksittäisluonteisten haitallisten sääolojen aiheuttamia vahinkoja.

- (51) Vastauksena komission erääseen kysymykseen Italian viranomaiset ilmoittivat, että syy siihen, että maanviljelijöille ei ole aiempina vuosina maksettu korvauksia kokonaisuudessaan, on osittain julkisten varojen riittämättömyys ja osittain tuolloin voimassa olleen lain ylärajat, jotka poistettaisiin ehdotetulla toimenpiteellä. Koska komission noudattaman politiikan mukaan on mahdollista maksaa sellaista tukea, jolla menetykset korvataan jopa sataprosenttisesti ennalta sovittujen rajojen puitteissa, komissio ei vastusta korvausten ylärajan poistamista tulevia tappioita varten. Italian viranomaisten toimittamat selvitykset eivät kuitenkaan hälvännä niitä komission epäilyjä, jotka kohdistuvat tämän toimenpiteen takautuvaan soveltamiseen niiden tukien osalta, joiden tarkoituksena on korvata yli kymmenen vuotta aikaisemmin tapahtuneiden luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttama vahinko.

V

Päätelmät

- (52) Italian viranomaisten esittämät huomautukset eivät edellä mainituista syistä hälvännä komission vahvoja epäilyjä siitä, että aluelain 14 artiklaa pidetään välineenä taloudellisissa vaikeuksissa olevien maanviljelijöiden tukemiseen ilman, että vaikeuksissa olevien yritysten pelastamista ja rakenneuudistusta koskevissa komission suuntaviivoissa asetetut edellytykset täyttyvät, eikä suinkaan toimenpiteenä luonnonmullistusten aiheuttaman vahingon korvaamiseksi, vaikka komission vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti haitalliset sääilmiöt voidaan rinnastaa perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisiin luonnonmullistuksiin. Näin ollen komissio katsoo, että tukitoimenpiteeseen ei voida soveltaa kyseeseen artiklaan sisältyvää poikkeusta valtiontukien maksamiskiellosta.
- (53) Kirjallisissa huomautuksissaan Italia ei ehdottanut vaihtoehtoista oikeusperustaa, jonka pohjalta tuki olisi mahdollista hyväksyä, eikä komissiokaan pystynyt oma-aloitteisesti löytämään sellaista. Perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdan a ja c alakohtiin sisältyviä poikkeuksia ei voida mitenkään soveltaa, kuten ei myöskään 87 artiklan 3 kohdan b ja d alakohtiin sisältyviä poikkeuksia. Lisäksi sen osalta, onko tämä toimenpide alakohtainen tuki, jolla pyritään vain vastikkeetta keventämään edunsaajien velkaantumista, tuki vaikuttaakin yhteisöjen tuomioistuimen tuomioiden valossa ⁽⁹⁾ pelkältä toimintatueltä, joka on kielletty maatalousalalla. Näiden tukeen luonteeseen kuuluu, että ne voivat vaikuttaa häiritsevästi yhteisten markkinajärjestelyjen mekanismeihin, joiden soveltaminen on ensisijaista suhteessa perustamissopimuksen kilpailusääntöihin ⁽¹⁰⁾. Jos ei ole todisteita siitä, että tuet sopivat tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen, toimenpiteeseen ei voida soveltaa 87 artiklan 3 kohdan a tai c alakohtiin sisältyviä poikkeuksia,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Valtiontuki, jonka Italia aikoo toteuttaa EMOTR:n ohjausosaston menoja ja muita kiireellisiä toimenpiteitä koskevan 4 päivänä helmikuuta 1998 annetun Sardinian aluelain 14 artiklan mukaisesti ja jonka tarkoituksena on korvata aikaisempien haitallisten sääilmiöiden aiheuttamat tappiot, ei sovellu yhteismarkkinoille.

Tämän vuoksi tätä tukea ei saa myöntää.

⁽⁹⁾ Yhteisön ensimmäisen asteen tuomioistuimen asiassa T-459/93, Siemens v. komissio, 8.6.1995 antama tuomio (Kok. 1995, s. II-1675) sekä oikeuskäytäntö, johon ko. kohdassa viitataan.

⁽¹⁰⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 177/78 Pigs and Bacon Commission v. McCarren antama tuomio (Kok. 1979, s. 2161).

2 artikla

Italian on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta sen noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 20 päivänä syyskuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 18 päivänä tammikuuta 2001,
tiettyjen suu- ja sorkkataudin torjumista koskevien varautumissuunnitelmien hyväksymisestä
tehdyn päätöksen 93/455/ETY muuttamisesta toisen kerran

(tiedoksiannettu numerolla K(2001) 120)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2001/96/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön toimenpiteistä suu- ja sorkkataudin torjumiseksi annetun direktiivin 85/511/ETY, eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa annetun direktiivin 64/432/ETY sekä terveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista nautaeläinten ja sikojen sekä tuoreen lihan tai lihatuotteiden tuonnissa kolmansista maista annetun direktiivin 72/462/ETY muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/423/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Päätöksessä 91/42/ETY⁽²⁾ komissio vahvisti perusteet suu- ja sorkkataudin valvontaa koskevan varautumissuunnitelman laatimiselle.
- (2) Päätöksessä 93/455/ETY⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 95/194/EY⁽⁴⁾, komissio hyväksyi eräitä varautumissuunnitelmia suu- ja sorkkataudin valvontaa varten.
- (3) Komissio tarkasti Itävallan, Suomen ja Ruotsin suu- ja sorkkataudin valvontaa koskevat kansalliset varautumissuunnitelmat käydessään näissä maissa, ja tarkastusten perusteella todettiin, että näillä suunnitelmilla voidaan

saavuttaa halutut tavoitteet ja että ne ovat päätöksessä 91/42/ETY säädettyjen perusteiden mukaiset.

- (4) Tämän vuoksi on syytä hyväksyä nämä suunnitelmat muuttamalla päätös 93/455/ETY.
- (5) Tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 93/455/ETY seuraavasti:

Lisätään sanat "Itävalta", "Suomi" ja "Ruotsi" liitteessä olevaan jäsenvaltioiden luetteloon.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 18 päivänä tammikuuta 2001.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 224, 13.8.1990, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 23, 29.1.1991, s. 29.

⁽³⁾ EYVL L 213, 24.8.1993, s. 20.

⁽⁴⁾ EYVL L 124, 7.6.1995, s. 38.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 23 päivänä tammikuuta 2001,
konjakin kauppaa Brasiliassa koskevien toimenpiteiden tutkimusmenettelyn päättämisestä

(tiedoksiannettu numerolla K(2001) 129)

(2001/97/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön menettelyistä yhteisessä kauppapolitiikassa kansainvälisen kaupan säännöissä yhteisölle annettujen, erityisesti Maailman kauppajärjestössä (WTO) käyttöön otettujen oikeuksien käyttämisen varmistamiseksi 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3286/94⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 356/95⁽²⁾, ja erityisesti sen 11 artiklan 1 kohdan,

on kuullut neuvoo-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

keuden suojelemisesta koskevan Pariisin yleissopimuksen, tavaroiden väärin tai harhaanjohtavien lähtöisyysmerkintöjen poistamista koskevan Madridin sopimuksen sekä Brasilian ja yhteisön välistä yhteistyötä koskevan vuoden 1992 puitesopimuksen määräyksiä.

- ii) Tuontiin liittyvät kohtuuttomat hallinnolliset vaatimukset: Valituksen tekijä väitti, että konjakin markkinoille Brasiliassa asetetut vaatimukset, kuten hankala rekisteröintimenettely ja brasilialaisen agromomin pakollinen käynti tuotantoalueella Ranskassa kustannuksella, ovat suurelta osin kohtuuttomia ja ainutkertaisia ja muodostavat käytännössä kaupan peitellyn rajoituksen. Väitettiin, että nämä toimenpiteet ovat GATT 1994 -sopimuksen III ja VIII artiklan sekä WTO:n perustamissopimuksen liitteenä olevan terveys- ja kasvinsuojelutoimista tehdyn sopimuksen (SPS) 1 ja 2 artiklan vastaisia.

A MENETTELYN TAUSTA

- (1) Bureau National Interprofessionnel du Cognac, jäljempänä 'BNIC', teki 17 päivänä helmikuuta 1997 asetuksen (EY) N:o 3286/94, jäljempänä 'asetus', 4 artiklan mukaisen valituksen Brasiliaan vievien tai sinne vientiä haluavien jäsentensä puolesta.

- (2) Valituksen tekijä väitti, että yhteisön konjakin myyntiä Brasiliassa haittaisi kolme asetuksen 2 artiklan 1 kohdan tarkoittamaa kaupan estettä eli "kolmannen maan käyttöön ottamaa ja harjoittamaa kaupallista käytäntöä, joiden harjoittamisen oikeus kuuluu kansainvälisten kaupallisten sääntöjen soveltamisalaan". Väitetyt kaupan esteet olivat:

- i) Konjakin alkuperänimityksen (A.O.C) suojan puute ja syrjintä verrattuna muihin ulkomaisiin tai paikallisiin maantieteellisiin merkintöihin: valituksen tekijä väitti, että Brasilian lainsäädäntö sallii nimen konjakk tai "conhaque" käytön brasilialaisesta brandystä ja muista väkevistä alkoholijuomista. Näitä nimiä käytetään virallisesti ja kaupallisesti kyseisten väkevien alkoholijuomien määrittelyssä huolimatta niiden maantieteellisestä alkuperästä. Väitettiin, että tämä käytäntö rikkoi useita Maailman kauppajärjestön perustamissopimuksen liitteenä olevan teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehdyn sopimuksen (TRIPS), teollisomistusoi-

- iii) Syrjivä verotus: BNIC valitti, että teollisuustuotteiden vero on konjakkia syrjivä verrattuna paikallisiin väkeviin alkoholijuomiin. Väitettiin, että konjakk on luokiteltu viran puolesta korkeimpaan veroluokkaan, kun taas paikallisia väkeviä alkoholijuomia ei koskaan luokitella kyseiseen luokkaan. Valituksen tekijän mukaan tämä on GATT 1994 -sopimuksen III artiklan 1 ja 2 kohdan vastaista.

- (3) Valituksen tekijä väitti myös, että nämä käytännöt aiheuttivat asetuksen 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia ja että niiden epäsuotuisa vaikutus uhkasi kasvaa lähitulevaisuudessa, koska ne estivät konjakin pääsyn Brasilian markkinoille, joka edustaa olennaisesti vientiin suuntautuneelle tuotannonalalle merkittäviä vientimarkkinoita.

- (4) Komissio päätti asetuksella perustetun neuvoo-antavan komitean kuulemisen jälkeen, että oli riittävästi todisteita, jotka oikeuttivat aloittamaan tutkimusmenettelyn asiaa koskevien oikeudellisten ja tosiasioihin liittyvien seikkojen tarkastelemiseksi. Sen jälkeen tutkimusmenettely aloitettiin 2 päivänä huhtikuuta 1997⁽³⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 349, 31.12.1994, s. 71.

⁽²⁾ EYVL L 41, 23.2.1995, s. 3.

⁽³⁾ EYVL C 103, 2.4.1997, s. 3.

B TUTKIMUSMENETTELYN PÄÄTELMÄT

- (5) Konjakin alkuperänimityksen (A.O.C.) suojan puutteen osalta tutkimus vahvisti valituksen tekijän väitteen, jonka mukaan konjakin alkuperänimitys ei ollut suojattu ja että nimeä "conhaque" käytettiin väkevistä alkoholijuomista. Brasilian alkoholijuomien markkinoita sääntelevien lakien⁽¹⁾ mukaan nimeä käytetään kahdesta hyvin paljon toisistaan eroavasta väkevistä alkoholijuomasta, viinialkoholijuomasta tai brandyasta (jonka nimi on "conhaque" tai "conhaque fino" kypsymisprosessin pituuden mukaan) ja eri makuisista sokeriruokoalkoholijuomista "conhaque de ..." lisätyn maun mukaan).
- (6) Sen vuoksi puitesopimuksen sekä Madridin sopimuksen ja Pariisin sopimuksen väitetyt rikkomiset vahvistettiin. On syytä huomata, että tutkimuksen suorittamisajankohdalla Brasiliassa oli TRIPS-sopimuksen 65 artiklan 2 kohdan mukaisena kehitysmaana oikeus myöhentää muun muassa TRIPS-sopimuksen 22—24 artiklojen täytäntöönpanoa 1 päivään tammikuuta 2000. Tutkittavana olleiden toimenpiteiden kyseisten säännösten mukaisuutta ei näin ollen siinä vaiheessa tutkittu.
- (7) Vahvistettiin myös, että suojan puute johtaa kuluttajia harhaan ja vahingoittaa siten konjakin brandi-imagoa. Näin ollen sillä on epäsuotuisia vaikutuksia konjakin kauppaan samaa nimeä, konjakki tai "conhaque", käyttävien brasilialaisten väkevien alkoholijuomien tuottajien eduksi.
- (8) Kohtuuttomat hallinnolliset vaatimukset ja syrjivä verotus vahvistettiin tutkimuksessa, mutta niiden ei todettu aiheuttavan merkittävää vahinkoa konjakin kaupalle. Näin ollen päätettiin olla jatkamatta näiden seikkojen tutkimista.

C TUTKIMUKSEN JÄLKEINEN KEHITYS

- (9) TRIPS-sopimuksen 1 päivänä tammikuuta 2000 tapahtuvaa voimaantuloa varten Brasiliassa hyväksyttiin 14 päivänä toukokuuta 1996 Lei da propriedade industrial tai LPI-niminen laki N:o 9279, jolla muun muassa otettiin käyttöön maantieteellisten merkintöjen rekisteri.
- (10) LPI:n nojalla ja sitä seuraavien komission ja Brasilian viranomaisten kahdenvälisen yhteydenottojen jälkeen BNIC haki konjakin maantieteellisen merkinnän rekisteröintiä. Hakemus hyväksyttiin ja konjakin maantieteellinen merkintä rekisteröitiin 11 päivänä huhtikuuta 2000 brasilialaisten tuottajien järjestön vastustuksesta johtuneen viivytyksen jälkeen. Rekisteröinti antoi ranskalaisille tuottajille yksinoikeudet konjakki-nimen käyttöön. Sen seuratuksena konjakki-nimen sisältävien tava-

amerkkien voimassaolo päättyi viidessä vuodessa rekisteröinnistä. Konjakki-nimeä ei myöskään voida käyttää yleisnimenä.

- (11) "Conhaque"-nimi säilyy Brasilian alkoholijuomia koskevan lainsäädännön mukaisesti yleisnimenä, jollainen se oli tutkimusaikana, ja ainoastaan sellaisena sitä voidaan käyttää, koska LPI:n mukaisesti yleisnimeä ei voida rekisteröidä tavaramerkiksi. Konjakin maantieteellisen merkinnän ohella käytetään näin ollen yleistermiä "conhaque".
- (12) Brasilian on pitänyt panna TRIPS-sopimus täysimääräisesti täytäntöön 1 päivästä tammikuuta 2000. Komission yksiköt ovat sen vuoksi tarkastelleet TRIPS-sopimuksen noudattamista konjakin alkuperänimityksen suojan tämänhetkisen tason osalta.
- (13) Tarkastelussa todettiin, että TRIPS-sopimuksen 23 artiklan 1 kohta kattaa konjakin alkuperänimityksen, koska se on viinituotetta koskeva maantieteellinen merkintä ja sellaisena suojattava. Kuten johdanto-osan 10 kappaleessa selitettiin, konjakin maantieteellisen merkinnän rekisteröinti oikeuttaa alkuperänimityksen täydelliseen suojaan Brasiliassa, ja se on näin ollen 23 artiklan 1 kohdan mukainen.
- (14) On huomattava, että 23 artiklan 1 kohdan suoja ulottuu alkuperäisen maantieteellisen merkinnän käännöksiin. Sen olisi näin ollen katettava myös nimen portugalinkielinen versio ("conhaque"). TRIPS-sopimuksen 24 artiklan 4 ja 6 kohdan nojalla myönnetty poikkeus todennäköisesti kuitenkin kattavat "conhaque"-nimen käytön. Sen vuoksi päätettiin, että konjakin alkuperäisnimityksen nykyinen suojan taso noudattaa TRIPS-sopimuksen asiaankuuluvia määräyksiä.
- (15) Suojatun maantieteellisen merkinnän olemassaolo samaan aikaan kun portugalinkielistä käännoästä käytetään yleisnimenä voi silti aiheuttaa vaikeuksia ranskalaisille viejille. Brasilian nykyinen oikeudellinen kehitys todennäköisesti kuitenkin ajan mittaan johtaa siihen, että kuluttajat erottavat selvästi toisistaan A.O.C.-konjakin ja paikallisesti tuotetun "conhaque". Kuluttajien mahdollisuus erehtyä pienenee näin ollen merkittävästi, Brasilian markkinoille syntyy terve kilpailutilanne ja suojan puutteesta johtuvat epäsuotuisat kaupalliset vaikutukset poistuvat.
- (16) Kuten edellä johdanto-osan 6 kappaleessa selitetään, tutkimuksessa on todettu Pariisin yleissopimuksen ja Madridin sopimuksen rikkomista. Koska rekisteröinnin luoman uuden tilanteen odotetaan kuitenkin poistavan epäterveen kilpailun ja epäsuotuisat kaupalliset vaikutukset, asiaa ei tutkita enempää.

(1) Laki N:o 7678/88 ja laki N:o 8918/94.

D PÄÄTELMÄT JA SUOSITUKSET

- (17) Edellä olevan tarkastelun perusteella päätellään, että tutkimusmenettely on johtanut tyydyttävään tilanteeseen konjakin kauppaa Brasiliassa vaikuttaneiden esteiden osalta, kuten BNIC:n tekemässä valituksessa väitettiin. Näin ollen tutkimusmenettely on päätettävä.
- (18) Konjakin maantieteellisen merkinnän suojan tehostamisesta "conhaque"-yleisnimeen nähden voidaan tarvittaessa neuvotella erityisesti TRIPS-sopimuksen 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Päätetään Brasilian 2 päivänä huhtikuuta 1997 käyttöön ottamien konjakin kauppaa vaikuttavien toimenpiteiden tutkimusmenettely.

Tehty Brysselissä 23 päivänä tammikuuta 2001.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen